

CYKLO DOVOLENÁ NA VYSOČINĚ

UNESCO Gravel Tour Vysočinou

Rozhovor s ilustrátorem Lukášem Tomkem

Tipy na poznávací cyklovýlety

Rozhovor s cyklistkou Terezou Szabó Neuman

Kraj Vysocina

Šlápněte do toho. Vysočina čeká na vás!

Magazín, který právě otvíráte, není jen o listování doma na gauči. Může být vaším průvodcem při plánování tras, při kroužkování bodů v mapě a partákem pro chvíle, kdy vám mravenčí v nohách a už chcete šlápnout do pedálů. Cyklodovolená je čistá jízda Vysočinou – krajem, kde se převody netočí naprázdno, gravel dává smysl a za každým kopcem na vás čeká super občerstvení. U nás na Vysočině nabízíme trasy, které dávají prostor tempu, krajíně i zážitkům. Vysočina totiž funguje jako celek – lesy bez provozu, otevřené horizonty, památky po cestě a pocit, že jedete krajem, který byl pro kolo stvořený. Tenhle magazín vám ukáže směr, dá tipy kam vyrazit na víkend, kde se zdržet celý týden, kde přehodit převody a kde si jízdu opravdu vychutnat. Bez stresu, bez davů, bez zbytečných odboček. Jen vy, kolo a profil, který má charakter. Naladte se, usadte se a otevřete další stránku.

Vysočina je připravená.

Martin Kukla,
hejtman Kraje Vysočina

Vysočina Tourism

Za propagaci a prezentaci destinace Vysočina šlape do pedálů krajská organizace Vysočina Tourism. Tahle destinační „pelotonová jednotka“ připravuje marketingové kampaně a propagační „dresy“ – ať už ve formě webovek, sociálních sítí nebo jiných materiálů, které zvou na vyjížďky po kraji. Tým Vysočina Tourism potkáte na cyklistických, sportovních nebo kulturních akcích a také na veletrzích. Vysočina Tourism spolupracuje s těmito oblastními destinačními společnostmi. Návštěvníky zvou do konkrétních částí kraje, které pokrývají.

Soutěž

Chcete si po celodenním ježdění dopřát pořádný relax? Vysočina Tourism si pro vás připravila soutěž, která potěší každého cyklistu. Stačí načíst QR kód a jste ve hře o víkendový pobyt pro dvě osoby v Hotelu Antoň v Telči – ideální základna pro výlety v kraji pod Javořicí.

Zapojte se, stačí jedna odpověď a třeba už brzy budete parkovat své kolo přímo před historickým centrem Telče. Víkend na Vysočině čeká!

Hotel Antoň

Vysočina Tourism

Dovolena na Vysočině
 @vysocinaregion
www.vysocina.eu

Pod Javořicí

Kraj pod Javořicí

Kraj pod Javořicí
 @krajpodjavorici
www.krajpodjavorici.cz

Tepna Vysočiny

Tepna Vysočiny

Tepna Vysočiny
 @tepnavysočiny
www.tepnavysočiny.cz

Třebíčsko

Třebíčsko

Destinace Třebíčsko
 @destinacetrebicsko
www.destinacetrebicsko.cz

Koruna Vysočiny

Koruna Vysočiny

Koruna Vysočiny
 @korunavysočiny
www.korunavysočiny.cz

VYSOČINA WEST

Vysočina West

Vysočina West
 @vysocina_west
www.vysocinawest.cz

Telč

UNESCO Gravel Tour Vysočinou: Telč–Jihlava–Žďár nad Sázavou–Třebíč–Telč

aneb jak přežít kravské lejno, defekt, burčák a vosí sprint a přitom si to náramně užít.
Autoři textu: Roman Kalabus a Radek Durna, autor fotek: Milan Tůma

Vysočina. Pro polovinu republiky jen „někde u D1“, pro nás okruh s památkami UNESCO, kde se střídá gravelová poezie, kravské lejno, burčák a kavárny, ve kterých byste klidně zaparkovali i bez kola. Tahle trasa není jen linka na mapě. Je to čtyřdenní příběh, ve kterém se střídají renesanční náměstí, lesní singletraily, židovské čtvrti, kláštery, mlýny a jedna dost zásadní ochutnávka z Vinařství Sádek.

TELČ: MĚSTO JAK Z PHOTOSHOPU, BELPSKÁ LÁVKA A PRVNÍ „NICNEDĚLÁNÍ“

Start i cíl máme v Telči. Městská památková rezervace a zámek Telč vypadají tak dokonale, že máte chuť hledat v rohu obrazovky ikonku „filtr – saturace +30“. Renesanční domy kolem náměstí se zrcadlí v kašně a člověk si říká, že jestli je nějaké město dělané na úvodní fotku graveltour.cz, je to právě tohle.

Kroužíme po památkové rezervaci, projdeme zámek a přejdeme i ikonickou Belpskou lávku, která propojuje historické centrum s klidnější částí města. Už tady je jasné, že tohle nebude obyčejný „přesun z bodu A do bodu B“, ale výlet, kde se gravel potkává s architekturou, historií a jídlem.

Velký pařezitý rybník

A když jídlo, tak poctivě: první gastro základ dáváme v **Bistro Café friends**, což je přesně ten typ podniku, kde si řešíte, jestli si dát ještě jedno kafe, nebo už by se slušelo sednout na kolo. Večer parkujeme v **Panském dvoře**, kde je nejen pivo a restaurace, ale i hotelová část – ideální kombinace „dám si ještě jedno“ a „už nikam nemusím“. První den se prostě nepočítá: je od toho, abyste do Telče přijeli, zamilovali se do ní a ráno měli důvod vyjet.

Geopark Vysočina

ETAPA 1: TELČ – ALEJ LIPKY – ROŠTEJN – JIHLAVA

(singletraily, kravské lejno a bylinková sprcha)

Ráno vyrážíme z Telče a první kilometry nás vedou krajinou, kde se asfalt začne nenápadně ztrácet pod koly. Na dohled města projíždíme **Alejí Lipky**, která je přesně ten typ místa, kde si gravel říká „tady jsem doma“. Kousek nad alejí nás lákají místní **singletraily** – krátká odbočka, ale stojí za to. Když máte naložené brašny, najednou zjistíte, kde přesně máte těžiště.

Trasa nás vede kolem **Velkého pařezitého rybníka**, kde by se dalo strávit půl dne: voda, les, ticho. My to bere jako test pevné vůle – jen krátká pauza, protože nás čeká ještě **Geopark Vysočina** a **hrad Roštejn**. Tady přichází první klasická gravel historka: já křtím plášť v čer-

Bistro Café friends, Telč

Hrad Roštejn

stvem kravským lejnu („přírodní vosk na běhoun“), Radek se u Roštejna poroučí k zemi jako pytel brambor. Naštěstí bez vážných následků, jen s lehce nahlodaným egem.

Cestou se stavujeme na **Bylinkové stezce v Třebíči**. Po několika hodinách v sedle a s příměsí kravského „aroma“ na plášti působí bylinkové záhonky skoro terapeuticky – člověk má najednou pocit, že stejně voní i on. Přes polní a lesní cesty míříme do Jihlavy, kde se den láme z outdooru do městské romantiky.

Telč (UNESCO)

Pohádkové historické centrum Telče patří k nejkrásnějším městům Česka a je zapsané na seznamu UNESCO. Renesanční náměstí Zachariáše z Hradce lemují měšťanské domy s podloubím a bohatě zdobenými štíty, dominantou je státní zámek Telč. Město je obklopené soustavou rybníků, které mu dodávají jedinečnou atmosféru. Oblíbená zastávka cyklistů – ideální na kávu, krátkou procházku i nasátí historie v kulích, které působí jako z filmové pohádky.

Telč

Mad Monkey Café & Bistro, Jihlava

JIHLAVA: KAVÁRNY, MAHLER, PRIOR A POCIT, ŽE GRAVEL PATŘÍ I DO MĚSTA

Jihlava nás vítá jako město, kde se dá v jeden den spojit historie, lehká bizarnost i moderní gastro. Začínáme u **Brány Matky Boží**, jednoho ze symbolů města, a postupně si odškrtneme **pomník Gustava Mahlera**, **Muzeum Vysočiny** i **kostel sv. Jakuba Většího** – ať už jste na jména svatých mistři nebo ne, atmosféru to má.

Kdo má slabost pro socialistický realismus, ten si tu přijde na své u budovy obchodního domu **PRIOR**. Je

to přesně ten kus architektury, který vám připomene, že i minulost 20. století je vlastně svébytný „skanzen“. ZOO Jihlava tentokrát nestíháme, ale bereme ji jako oficiální tip pro další návštěvu – minimálně jako argument, proč se sem vrátit i bez gravelu.

Gravelová kultura se ale nejlépe žije u jídla: v Jihlavě to pro nás znamená **Mad Monkey Café & Bistro** (kafe, jídlo, vibe „odlož přílbu a zůstaň“) a sladkou tečku ve **Zmrzlinárně Snová**. Ideální kombinace: kofein, cukr, kalorie. Vše, co správný gravelista potřebuje, aby mohl předstírat, že jede hlavně na tuky.

Brána Matky Boží, Jihlava

Park Gustava Mahlera, Jihlava

Hrad Roštejn

Gotický hrad se tyčí uprostřed hlubokých lesů Českomoravské vrchoviny nedaleko Telče. Původně lovecký hrad komorníka moravských markrabat je dnes oblíbeným výletním cílem díky zachovalé architektuře a vyhlídkové věži s dalekými výhledy do okolní krajiny.

Vyberte si z několika prohlídkových okruhů – od historických interiérů s expozicí o životě na hradě přes okruh věnovaný přírodě a myslivosti až po výstup na hradní věž, který patří k největším lákadlům.

Hrad Roštejn

ETAPA 2: JIHLAVA – KOLNIČKA – POLNÁ – ŽDĚR NAD SÁZAVOU

(kostky, Šlakhamr, sladká Buchterie a retro Vesna)

Z Jihlavy vyrazíme směrem na **Kolničku** – cyklopoint s barem a restaurací, kde se kola opírají o stojany ve velkém a kde vám nikdo nevysvětluje, že jste dovnitř přinesli půl lesa na tretrách. Kolnička je takový neoficiální hub všech, kdo pochopili, že na Vysočině se gravel žije, ne jen fotí.

Brdičkův mlýn – Šlakhamr

Polná

Další zastávka: **Polná**. Městská památková zóna, **synagoga**, **kostel Nanebevzetí Panny Marie** a všude pod koly typická „gravelová dlažba“ – takový upgrade kostek, u kterého nevíte, jestli nadávat, nebo se radovat, že to k místu prostě patří. Polná je malá, ale našlapaná – historicky, duchovně i gastronomicky.

A právě gastro zde dosahuje nejvyššího levelu: **Buchterie** a **Měšťanský pivovar Polná** jsou naše totální TOP. Buchterie je místo, kde pochopíte, že buchta může být plnohodnotná sportovní výživa, a v Měšťanském pivovaru zase, že pivo je v rámci regenerace vlastně ionťák.

Cestou ke Žďáru míjíme **větrnou turbínu**, která připomíná, že i na Vysočině se točí nejen kliky, ale i lopatky. U **Brdičkova mlýna – Šlakhamru** se zastavujeme na krátké „historicko-technické“ okénko – je to kus hamernické a mlynářské historie zasazený v údolí, které by mohlo hrát v každém druhém turistickém spotu. Po příjezdu do Žďáru si dáme ještě jednu mňamku v **retro lahůdkách Vesna**. Cedula, interiér i nabídka mají nostalgii v ceně.

Večer ve Žďáru nad Sázavou je ve znamení jídla, sprchy a lehkého přepočítávání výškových metrů. Zjišťujeme, že gravel na Vysočině je krásný, ale zadarmo není nic.

Strom života, vyhlídka na kopci Vejdoch

ETAPA 3: ŽDÁR – ZELENÁ HORA – VELKÉ MEZIŘÍČÍ – TŘEBÍČ

(Zelená hora, vafle, viadukt a údolí, kde se nechce spěchat)

Ráno ze Žďáru startujeme nalehko – alespoň psychicky. Z rekreačního areálu Pilák vyrážíme ke hvězdě celé etapy: k poutnímu kostelu sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře. Stoupání není vražedné, ale působí skoro symbolicky – čím výš jedete, tím víc si uvědomujete, že tohle místo je opravdu výjimečné. Protočíme pedály, odložíme kola a chvíli jen koukáme. Fotky tohle prostě nikdy nedají.

Rozhledna Fajtův kopec

Poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře (UNESCO)

Barokní skvost architekta Jana Blažeje Santiniho-Aichela stojí nad Žďárem nad Sázavou a patří k nejvýznamnějším památkám UNESCO v Česku. Kostel z let 1719–1722 je jedinečný svou symbolikou čísla pět – v půdorysu, hvězdě i pěti kaplích – odkazující na sv. Jana Nepomuckého. Dynamická architektura propojuje gotiku s barokem a vytváří silný duchovní i vizuální zážitek. Oblíbený cíl pěších i cyklistů, kteří sem míří za historií, výhledy i výjimečnou atmosférou.

Poutní kostel sv. Jana Nepomuckého na Zelené hoře

Ještě k tomu přidáváme návštěvu [Muzea nové generace](#) a místní zámek – moderně pojaté, interaktivní, a přitom skvěle zasazené do historie. Tohle spojení „staré–nové“ nějak podezřele ladí s tím, že my jsme tady na gravelu.

Trasa pokračuje směrem k vyhlídce na kopci Vejdoch se Stromem života. Strom, od kterého vidíte kus Vysočiny, a zároveň místo, kde se dá v klidu posedět a přemýšlet, proč jsme si dobrovolně naložili tolik kilometrů. Odpověď přichází vzápětí u [Bifé Vafle](#) – občerstvovací bod s názvem, který nelže. Vafle mizí rychleji než wattů v nejbližším stoupání.

Na Fajtův kopec se díváme z pozice cyklisty, který ví, že rozhledny jsou od toho, aby lákaly – a zároveň připomínaly, že příště by to chtělo přijet jen s lehkou brašnou. Ještě větší respekt v nás budí majestátní železniční viadukt ve Velkém Meziříčí, který podjíždíme s pocitem, že jsme najeli přímo do pohlednice.

Pak přichází uklidnění v podobě [Naučné stezky Balinského a Nesměřského údolí](#). Tady se rytmus jízdy zpomalí sám – údolí, říčka, přírodní památka Kobylínek, která připomíná, že i malá stepní lokalita uprostřed Vysočiny může být unikátní. Gravel pod koly, klid kolem. Ideální kombinace.

Do Třebíče dojíždíme s lehkou únavou, ale program nekončí: v [Café Art Třebíč](#) v židovské čtvrti dáváme kafe a zákusek a pak fičíme (dobře, šineme se) k Zámku Třebíč a Bazilice sv. Prokopa. UNESCO tady není jen nálepka – večerní atmosféra to potvrdí i bez dlouhého výkladu.

Železniční viadukt, Velké Meziříčí

Židovská čtvrť Třebíč (UNESCO)

Jedna z nejzachovalejších židovských čtvrtí v Evropě je unikátním svědectvím soužití židovské a křesťanské kultury. Labyrint úzkých uliček, dvorů a průchodů s více než stovkou dochovaných domů doplňují dvě synagogy, rabínský dům i bývalá škola. Čtvrť zapsaná na seznam UNESCO nabízí autentickou atmosféru místa, kde se po staletí odehrával každodenní život.

Židovská čtvrť, Třebíč

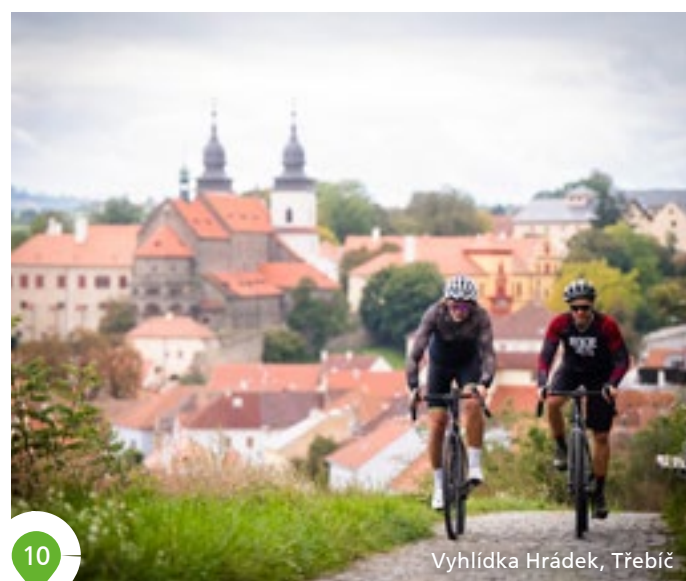
Vinařství Sádek

ETAPA 4: TŘEBÍČ – BURČÁK, BOŽÍ MUKA, NOVÁ ŘÍŠE – TELČ

(židovství, Polanka, burčák a návrat do Telče)

Poslední den startujeme prakticky: servis kola. Dotažené šroubky, vycentrované kolo, doplněný tmel – bez toho by se člověk měl vracet domů jen s velkou vírou. Projedeme kolem **židovského hřbitova**, místa, kde si člověk uvědomí, kolik příběhů tady bylo před námi, a krátkým výšvihem stoupáme na vyhlídku nad městem. Třebíč se takhle shora tváří klidně, jako by v ní nebyly žádné defekty ani zapomenuté ručníky z minulého dne.

Ještě si dovolíme „civilní vložku“ – skok do **koupaliště Polanka**, kde voda smyje prach, pot i zbytky včerejších wattů. Pak už můžeme větrný mlýn, který působí skoro filmově – jako checkpoint mezi městem a krajinou.

Vyhlídka Hrádek, Třebíč

Větrný mlýn, Třebíč

Židovský hřbitov v Třebíči (UNESCO)

Jeden z největších a nejzachovalejších židovských hřbitovů v Česku je součástí památky UNESCO spolu s trebičskou židovskou čtvrtí. Na ploše přes 11 hektarů se nachází zhruba 3 000 náhrobků, z nichž nejstarší pocházejí ze 17. století. Místo ticha, příběhů a silné atmosféry připomíná několik staletí soužití židovské a křesťanské kultury v Třebíči. Pro cyklisty příjemná zastávka na okraji města, ideální ke zpomalení tempa a krátkému rozjímání.

Židovský hřbitov, Třebíč

Stezka směrem k Telči je povrchem i profilem různorodá, přesně v duchu celé UNESCO trasy: chvíli jemný šotolinový luxus, chvíli kamenitý výjezd, u kterého přemýšlíte, jestli by to přece jen nechtělo MTB. Cestou můžeme boží muka, tiché svědky všech cest, poutí i návratů. Gravel je možná nová móda, ale cesty, po kterých jedeme, tady byly dávno před námi.

Vrchol dne? Pro mě jednoznačně **Vinařství Sádek** – jediné vinařství na Vysočině. Přijíždíme v době, kdy je čas burčáku, a tady se neřeší, jestli ano, ale spíš kolik. Ochutnávka je povinná součást etapy a zároveň krásné potvrzení toho, že Vysočina má mnohem víc tváří, než byste čekali z dálnice.

V blízkosti trasy můžeme i **rozhlednu Mařenka** – tentokrát jen z dálky. Necháváme si ji schválně „na příště“, protože ke každé trase je dobré mít důvod vrátit se. V Nové Říši pak absolvujeme místní křížovou cestu a v tichém úžasu vzhlížíme ke **Klášteři Nová Říše**. Místo, kde i unavený gravelista na chvíli zastaví a zmlkne.

NÁVRAT DO TELČE: UNAVERNÝ, ALE PLNÝ ENERGIE

Do Telče se vracíme přesně tak, jak má správná gravel-tour skončit: lehce dobité nohy, kolo pokryté prachem, hlava plná dojmů. Telč už není jen „startovní město“ – je to bod, kde se nám poskládají všechny zážitky dohromady. Zámek, památková rezervace, Belpská lávka, večere nebo pivo v Panském dvoře... všechno nějak chutná jinak, když víte, co všechno jste mezi tím projeli.

Jsem unavený a přitom plný energie. Oproštěný od běžného stresu a přetížený úplně jiným druhem informací: tvary krajiny, jména kaváren, chutě burčáku, detaily památek, úsměvy lidí, co nám radili, kudy dál, nebo nám jen dobili mobil v synagoze. Některé věci mi budou v hlavě splývat – to je při takové dávce zážitků normální. Ale nevádí to. Naopak. Znamená to jediné:

Telč

Příště budu vědět víc. A jsem si jistý, že s Radkem přijedeme znovu.

Klidně se k nám přidejte. Vysočina gravel edition na UNESCO trase Telč – Jihlava – Žďár – Třebíč – Telč fakt stojí za to.

www.graveltour.cz

Cyklisté vítáni perfektní zázemí pro vás i vaše kola

Pečlivě pro vás vybíráme místa, která jsou pro cyklisty jako stvořená. Ať již jde o ubytování, stravování či tip na výlet, chceme, aby o vás i vaše kolo bylo vždy dobře postaráno.

www.cyklistevitani.cz

[Cyklistevitani.cz](https://www.facebook.com/cyklistevitani.cz)

www.stezky.cz

Cyklisté vítáni

Vyzkoušejte služby
Cyklisté vítáni
ve vašem kraji

MTB NMNM 2025, Jan Brychta

Světový pohár horských kol 2026: větší, otevřenější a poprvé zdarma v sobotu

Nové Město na Moravě si už dlouhé roky drží pozici jednoho z nejlepších hostitelů UCI Světového poháru horských kol. Co chystají pořadatelé na ročník 2026 (21.–24. května)? Jaký program čeká rodiny, školy i aktivní bikery? A co znamená čerstvě potvrzené Mistrovství světa horských kol 2029 pro celé Česko? Zeptali jsme se předsedy organizačního výboru Petra Vaňka.

Pane Vaňku, jaký bude Světový pohár horských kol 2026?

Ve zkratce: větší, otevřenější a pestřejší než kdy dřív. Chceme, aby si ho užili nejen zapálení fanoušci MTB, ale opravdu celá rodina. Velkou novinkou je také speciální program pro školy a školní kolektivy, na který se osobně hodně těším.

Co přesně nabídnou první dny závodního týdne?

Ve čtvrtek a pátek otevřeme Vysočina Arenu především školám z Vysočiny. Díky výrazné podpoře Kraje Vysočina připravujeme projektový soutěžní program, který propojí kolo, pohyb a vzdělávání. Děti se hrou formou dozvědí víc o zdravém životním stylu, dopravní výchově, ale i o ochraně životního prostředí. Cílem je ukázat, že cyklistika není jen sport, ale i přirozená součást aktivního života.

Největší novinka ale přijde v sobotu...

Přesně tak. Chceme světový pohár ještě víc otevřít veřejnosti, a proto rušíme sobotní vstupné. Sobotní program bude zcela zdarma, jedinou podmínkou vstupu je registrace přes náš vstupňkový systém. Fanoušci uvidí tradiční XCC Short Track žen i mužů Elite – krátký, maximálně dynamický závod, ale také závody juniorů a kategorií U23. A hlavně: sobota bude nabitá doprovodným programem, který bude letos opravdu pro každého.

Neděle zůstává „klasickým“ vrcholem?

Ano, to je naše jistota. Špičkové závodění v olympijském XCO, největší hvězdy světové cyklistiky na dosah ruky, nabitá Vysočina Arena, desítky doprovodných akcí a atmosféra, kvůli které se do Nového Města každý rok vrací desítky tisíc lidí. Přesně to, co dělá NMNM výjimečným místem na mapě světového MTB.

MTB NMNM 2025, Jan Brychta

MTB NMNM 2025, Jan Brychta

Zaměřujete se letos hodně na rodiny?

Jednoznačně. Připravili jsme zvýhodněné rodinné vstupenky (2 dospělí + 1–4 děti do 15 let), aby si světový pohár mohl užít opravdu každý společně. Už nikdo nebude muset řešit, že ostatní členové rodiny „nejsou úplně na kola“. Program bude pestrý: sportovní i nesportovní aktivity, zóna pro děti menší i větší, program pro ženy i muže – bez ohledu na věk nebo cyklistické preference. Zkrátka víkend, kde si každý najde to své.

A doprovodné akce? Na co se mohou bikeři těšit?

Zatím neprozradím všechno, ale můžu slíbit, že některé věci budou opravdu stát za to. Chybět nebudou dovednostní soutěže na kole pro děti i dospělé – na pumptracku, v areálu stadionu i na technických pasážích tratí. Vrací se také oblíbený Night Race a samozřejmě Test Fest se stovkami kol renomovaných značek. Letos se navíc více zaměříme i na komunitu trailových jezdců, enduristů a „skokanů“.

MTB NMNM 2025, Jan Brychta

To už souvisí s rokem 2029, že?

Přesně tak. Je čas propojit jednotlivé světy horské cyklistiky. V roce 2029 totiž Česká republika uspořádá Mistrovství světa horských kol – a to nejen ve vytrvalostních disciplínách, ale také v enduru a downhillu. A kde jinde tohle propojení začít než na největší cyklistické akci v Česku?

Pojďme tedy k roku 2029. Co už dnes můžete prozradit?

Mohu oficiálně potvrdit, že Česko bude hostit 10denní Mistrovství světa horských kol 2029. První část, věnovaná vytrvalostním disciplínám, proběhne na Vysočině v posledním prázdninovém týdnu. Následně se šampionát přesune na Dolní Moravu, kde se pojedou gravitační disciplíny – enduro a downhill.

Pro nás jako pořadatele je to obrovská čest a vyvrcholení mnohaleté práce. Ale teď je hlavní prioritou Světový pohár 2026. Ten bude symbolicky ve znamení všech disciplín horských kol – a u toho by žádný cyklista neměl chybět.

WHOOP UCI MOUNTAIN BIKE WORLD SERIES
NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ
21.-24. KVĚTNA 2026

Bouřlivá atmosféra, dechberoucí výkony a bohatý doprovodný program. **U toho nesmíte chybět!**

Vstupenky v prodeji

Cyklo aréna Vysočina, Miloš Neuman

Cyklo aréna Vysočina

Cyklodestinyce Novoměstsko: ráj, kde jezdí světová špička

Nasadte helmu. Šlápněte do pedálů. A vyrazte tam, kde trénují profici. Novoměstsko jede. Příroda tu ladí rytmus. Traily drží flow.

Cyklo aréna Vysočina v Novém Městě na Moravě nabízí třicet kilometrů singletracků. Pět úrovní. Jedna radost. Dáte si pohodový zelený okruh s dětmi, nebo si troufnete na černý jumptrail? Skoky, lávky, kameny. Ideální terén, který prověří techniku a zvedne tep. Svou trasu tady mají i handbikeři a vozíčkáři. Široká stezka drží bezpečnou stopu a umožní předjetí. I potůček projedete bez stresu.

V areálu čeká Testcentrum. Káva. Půjčovna MTB, elektrokol, koloběžek i kolečkových lyží. Servis vám kolo hned doladí, když řetěz začne trucovat. Všechno máte po ruce. A večer? Hotel s wellness stojí jen o pár kroků dál. Tady regenerace není luxus, ale součást výletu.

ŽDÁRSKÉ VRCHY ZE SEDLA

Chcete si dát delší švih? Startujte přímo z Cyklo arény. Nabídka okruhů pro MTB, gravel i silničky vede krajinou Žďárských vrchů. Vyšlápnete si k Devíti skalám. Sjedete do údolí Svatky. Projedete Křižánky a Krátkou s krásnými roubenkami. V Jimramově vám dlažba připomene staré časy. Silnička nebo gravel? To určíte vy.

PUMPTRACK FEVER

Pumptrack v Novém Městě startoval už v roce 2018. Od té doby roste obliba a tratě přibývají po celé Vysočině. Nová Ves, Sněžné, Bystřice. Jezdí tu cyklisté, koloběžkáři i malí jezdci na odrážedlech. Pumptrack učí rychlosti, rytmu i rovnováze. A hlavně – baví.

RELAX PO JEŽDĚNÍ

Po dni na kole se nabízí zasloužený odpočinek v Městských lázních. Plavecký bazén. Relaxační bazén. Divoká řeka. Slaná voda. Wellness i fitness. A pokud máte ještě trochu síly v rukách, skočte do sportovní haly. Lezecká stěna s výškou třicet metrů a pětáctýřiceti cestami prověří každého.

Cyklo aréna Vysočina, Miloš Neuman

Koruna Vysočiny

Žďárské vrchy, Miloš Neuman

KRÁTKÁ PAUZA NA KULTURU

Když chcete změnit rytmus a projít se, vydejte se do památkové zóny v centru. Horácké muzeum vypráví příběhy regionu. Galerie v novoměstském zámku ukazuje české sochařství a ikonické hutní sklo. Kostel sv. Kunhuty i socha Vratislava z Pernštejna dotvářejí atmosféru historického náměstí.

A CO OCHUTNAT?

Nové Město žije kávou. Najdete zde stylové kavárny s výběrovkou, domácím pečivem, quichy i brunchovými specialitami. Kdo má rád pivo, ocení minipivovar Hejkal, který navázal na více než stoletou tradici a vaří poptivé pivo moderními postupy.

VYSOČINA VÁS CHYTÍ

Novoměstsko není obyčejná cyklodestinyce. Je to místo, kde se setkává špičkový sport s pohodou. Kde si užijí začátečníci i profici. Kde se vám každý kopec odmění.

Podívejte se na

CYKLO aréna
VYSOČINA

www.vysocina.bike

www.korunavysociny.cz

Žďárské vrchy, Miloš Neuman

Lukáš Tomek, Jaroslav Svoboda

Cyklistika je můj způsob, jak s Vysočinou mluvit. Je to meditace, dialog i útěk, říká ilustrátor Lukáš Tomek

Autorka: Eva Fruhwirtová

Jeho ilustrace poznáte okamžitě – výrazná barevnost, příběhy, dynamika. Když ale mluví o krajině, kde vyrůstal, o cyklistice a o tvorbě, poznáte ještě něco jiného: člověka, který v sobě nese Vysočinu. A ta v něm roste každým rokem víc. Rozhovor s ilustrátorem Lukášem Tomkem alias Luke Tomsim z Nového Města na Moravě vás pohladí po duši.

Lukáši, kdy začala vaše cesta k výtvarné tvorbě? Bylo to dané už od dětství?

Ano, a vlastně ještě dřív. Mamka mi často říkala, že když jsem se narodil, už mě vítal svět plný barev, papíru, štětců a knih. Ona sama malovala a ilustrovala, a protože do dneška učí výtvarnou výchovu, mělo u nás výtvarno úplně přirozené místo – jako kdyby bylo normální součástí domácnosti, stejně jako stůl nebo okno. Dodnes mám v sobě ten pocit, že jsem nemusel nic objevovat. Všechno tam bylo. Stačilo sáhnout. A navíc mi dala jméno Lukáš, protože věděla, že svatý Lukáš je patron malířů. Když mi to pak vyprávěla, uvědomil jsem si, jak silná symbolika to je. Jakoby mě do toho oboru poslala už před narozením. A pak je tu Vysočina. Myslím, že kdybych vyrůstal kdekoli jinde, byl bych úplně jiný člověk. Ta krajina je velmi jemná, ale má v sobě hluboký tah – nutí vás zastavit se, koukat, vnímat barvy a tvary. Vysočina vás nevychová tlakem, ale tichým dozorem. A to je pro umělce zásadní.

Jak moc vás formovalo prostředí malého města a osmiletého gymplu v tom, že jste si musel svou cestu k umění sám vybojovat? Bylo to víc o vzduchu, nebo o vnitřním přesvědčení?

Gympl pro mě byl paradox. Na jednu stranu mě nebvily předměty, které jsem měl „musí se“ – fyzika, chemie, dějepis... ty mě svým způsobem dusily. Ale dnes vím, že zrovna z téhle školy mám největší všeobecný přehled. Nasál jsem strašně moc informací jen tím, že jsem tam těch osm let byl. Ale učit jsem se opravdu neuměl. Já jsem celou tu dobu jen kreslil. V hodinách, o přestávkách, doma i venku. Byl to svět, kterému jsem rozuměl víc než čemukoli jinému. A taky jsem tam pochopil, že když chcete tvořit, většinou to není tak, že vám někdo otevře dveře. Spíš naopak. Musíte si to vybojovat, i když vám okolí říká, že „to není reálná cesta“. Malé město má jednu vlastnost: všichni všechno vědí. To vás buď zlomí, nebo posílí. Mě to posílilo.

A vaše cesta zamířila na animaci do Zlína.

Původně jsem se hlásil na grafiku. Ale na přijímacích mi řekli: „Ty tvoje kresbičky jsou blíž animaci.“ A tak jsem šel na animaci. Aniž bych kdy animoval. Aniž bych měl touhu animovat. Bylo to čistě rozhodnutí z okamžiku. A já jsem za to rád, protože právě díky animaci jsem se dostal k digitálním technologiím, které mě žijí dodnes.

Co pro vás znamená pohybovat se mezi digitální a ruční tvorbou? V čem je pro vás každý z těch světů jiný a jak ovlivňuje to, jak přemýšlíte o ilustraci?

Digitál je pro mě skoro stejně přirozený jako kreslení tužkou. Od dětství jsem miloval staré počítače, hry, programy. Fascinovalo mě, že můžete dát myšlenkám jiný tvar, jiný rytmus, než který umí ruka. Měl jsem kolem sebe ve Zlíně lidi, kteří programy ovládali dokonale – ti mě posunuli. Bez nich bych nebyl digitálním ilustrátorem v té podobě, v jaké dnes jsem. Ale současně vím, že počítač bere energii. Nejen fyzicky, ale mentálně. Když tvoříte pět hodin digitálně, cítíte to, jako byste běželi maraton hlavou. Ruční tvorba je opak. Otevřete okno, cítíte vzduch, vezmete si štětec, jehlu, papír – a tvoříte tělem. To spojení tělo-hlava-materiál je strašně důležité. Je to skoro terapeutický proces.

Jaké sporty formovaly uměleckou duši Lukáše Tomka?

Vysočina byla dřív hlavně ráj sněhu – běžky, lyžování, hokej na rybnících. Já miloval street hokej, zimní hokej, prostě všechno. Jenže sněhu ubývalo, kamarádi se rozutekli, ale tělo chtělo pohyb. A tak jsem znovu objevil kolo. Už jako malý jsem jezdil dlouhé trasy – třeba s mamkou do školy 20 km, nechápu to zpětně

Paris Roubaix, Lukáš Tomek

TIPY NA VÝLET OD LUKÁŠE TOMKA

Jaká jsou vaše oblíbená místa a trasy na Vysočině? Kam byste mě poslal na kolo?

Jako rodák z Nového Města na Moravě musím začít u nás. Je tady Vysočina Arena, sjezdovka, lesy, rybníky, kultura, kavárny... malé město, ale plné života. Když vyjedete z města jakýmkoli směrem, narazíte na krásnou přírodu. Vysočina mi hodně připomíná Finsko – spousta rybníků, lesů, široké výhledy. A taky se mi líbí, jak se za poslední roky posunula – dneska po cestě narazíte na kavárny, galerie, opravené architektury, příjemné hospody.

Moje srdcovky:

Nové Město na Moravě – Kadov – Milovy – Blatiny – Sněžné

Kopce, lesy, rybníky, chaloupky, melancholická atmosféra. Tohle je pro mě esence Vysočiny.

Směr na Jimramov

Jimramov a okolí – nádherné zapadlé místo, které má dnes moderní služby. Je tam třeba skvělý penzion Just Jimramov, kde se dá skvěle najíst.

Kolem rybníků a přes louky „bez plánu“

Mám rád jezdit tak, že si trasu moc neplánuju. Prostě jedu, přejeďu kopec a najednou jsem v úplně jiném světě – jiný rybník, jiná vesnice, jiná nálada.

A kdybyste měl poradit jedno místo nebo způsob, jak si na Vysočině „vyvětrat hlavu“ a trochu si přefiltrovat život – co by to bylo?

Spíš než jedno turistické místo bych doporučil způsob. Vzápětí si třeba maringotku, využít glamping, vesnický penzion, klidně někde mimo hlavní trasy. A odtamtud vyrazet každý den jinam – bez velkého plánování. Třeba Studnice a nejvyšší část Vysočiny – nahoře „nic není“, a to je na tom to krásné. Okolí Nového Jimramova, tady se chystá i sjezdovka – v létě na kolo, v zimě na lyže. A kdybych měl popsat lidi na Vysočině – říkám o nás, že jsme takoví hobiti (smích). Máme rádi svoje pohodlí, často si postěžujeme, i když se máme dobře, ale když se s námi chvíli mluví, jsme přátelští. Jen se nám moc nechce vylézat ze svého kraje.

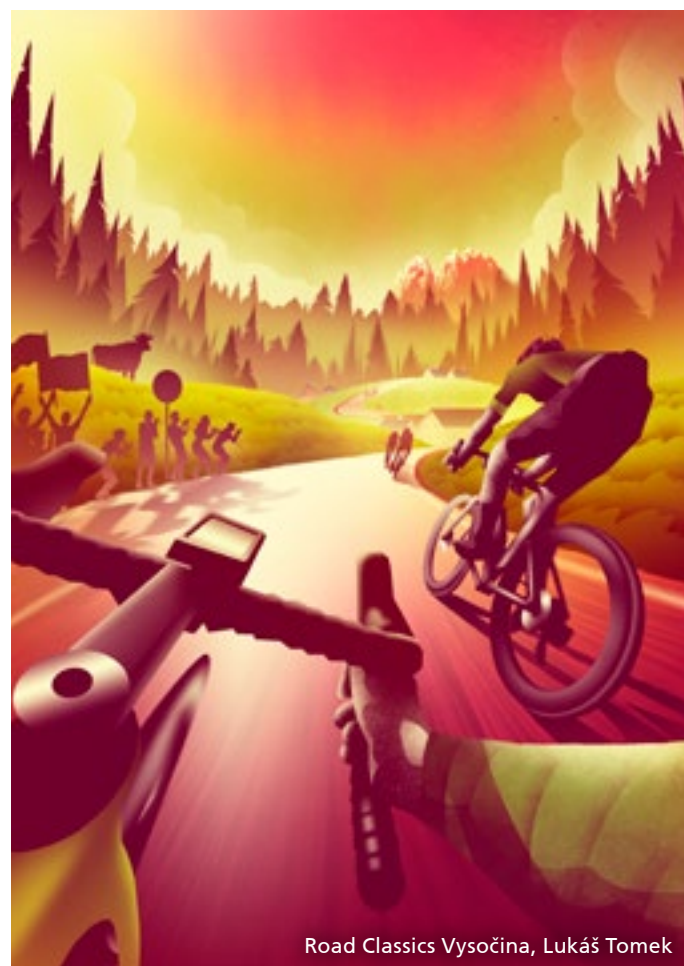
dodnes. Na střední jsem jezdil skoro každý den 30km okruh z Nového Města do kopců. V té době bylo málo aut, někdy jste nepotkali za cestu žádné. Kolo se pro mě stalo terapií. Když jsem dostal čtyřku z chemie, sedl jsem na kolo, vyjel kopec, vyčistil si hlavu. Byla to relaxace, meditace, útěk z učebny i z hlavy. Později v Praze jsem s ježděním trochu ubral – bojím se aut, ne všichni respektují cyklisty. Ale láska k cyklistice zůstala. Jen se přelila do ilustrací. A ukázalo se, že lidi cyklistická témata milují – ozývají se, kupují tisky, sdílí to. Takže můžu kreslit to, co mě opravdu baví, a zároveň tím oslovit ostatní.

Promítá se cyklistika i do vašeho přemýšlení o tvorbě?

Určitě. Už jen ta zkušenost: když jedete kopec, nemůžete ho zkrátit. Musíte ho prostě odjet. A to je stejné jako u ilustrace nebo knihy – musíte to odpracovat. I když to bolí, i když se vám nechce, i když máte pocit, že to nejde. Cyklistika mě naučila disciplíně. A taky individuální odpovědnosti: i když jedete v týmu, ve finále musíte šlapat sami. To mám v tvorbě úplně stejné.

Jak vznikají vaše cyklistické ilustrace?

Jsou dva způsoby. Jeden je dlouhodobý – sbírám obrazový materiál, hledám inspirace, roky si něco nosím v hlavě. A druhý způsob je čistě impulzivní. Dívám se na závod, třeba na Tour de France nebo Paříž-Roubaix, a když mě něco zasáhne – atmosféra, gesto, napětí –

Road Classics Vysočina, Lukáš Tomek

Le Tour, Lukáš Tomek

musím to hned nakreslit. Třeba u Tour de France se mi to stávalo často. Sleduju závod a najednou to prostě přijde: teď to musím udělat. Takže ty cyklistické plakáty vznikají buď z dlouhého sběru materiálu, nebo úplně spontánně.

Co vás dnes, ve všech vašich projektech, žene dopředu?

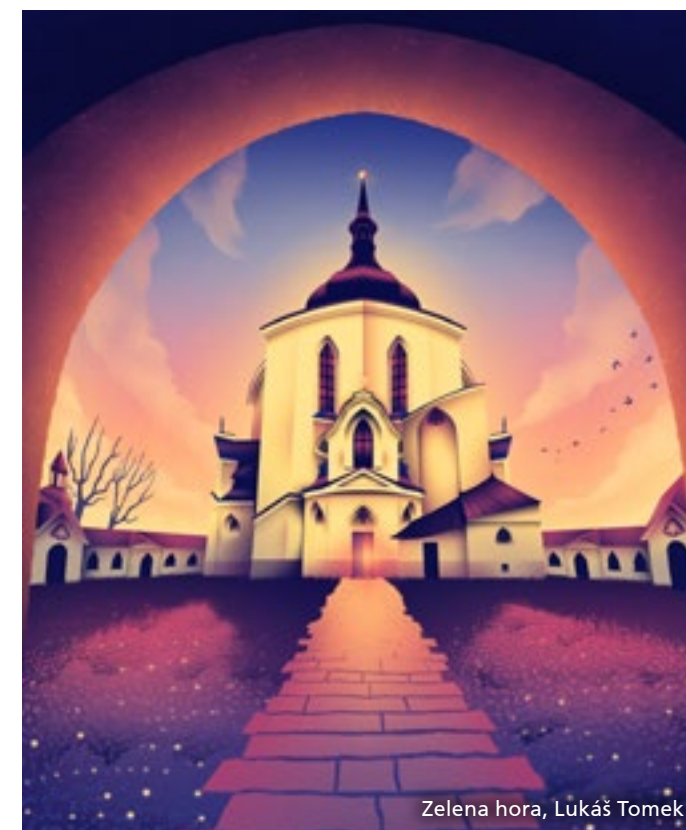
Dvě věci – tvoření a hledání. Mám v sobě velkou potřebu vymýšlet – a také vědět, proč něco dělám. Nemám rád prázdno. Jeden indický učitel mi kdysi řekl: „Prázdňá hlava je sídlo démona.“ A já tomu věřím. Když nic netvořím, něco chybí. A cyklistika? Ta mi dává svobodu. Jedete, dýcháte, míjíte krajinu a najednou víte, že jste přesně tam, kde máte být. A to je pocit, který stojí za to žít.

Vrátil jste se z Prahy zpět na Vysočinu. Co rozhodlo?

V Praze jsme žili asi devět let. Pak přišel moment, kdy jsme chtěli vlastní bydlení, klid, možnost mít atelier a zázemí pro tvorbu. A najednou jsem zjistil, že Nové Město už není to „maloměsto, ze kterého jsem chtěl pryč“. Za těch deset let se strašně změnilo – v novinách máte celou stranu kultury, žije tady spousta zajímavých lidí v produktivním věku, se kterými se dá něco dělat, jsou tu restaurace, kavárny, akce – prostě prostor k životu i tvorbě. Do toho hodně času trávíme i na Slovensku a u maďarských hranic – tam mám rád, že často nerozumím ani slovo. Když nevíte, o čem se kdo baví nebo hádá, neřešíte to – a můžete v klidu tvořit.

Na světě je vaše první autorská knížka, která je o chlebu. Proč právě chleba?

Protože mám chleba rád. A přišlo mi hezké, aby moje první knížka byla o něčem obyčejném, ale důležitém. Je to pohádka o dětech, které zachrání tradiční chleba. Nápad jsem nosil už od školy.

Zelena hora, Lukáš Tomek

Chystáte i druhou knihu – tentokrát z Vysočiny. O čem bude?

Bude o chlapci, který žije v údolí, kde málo svítí slunce, a vydá se ho hledat. Je to taková filozofická pohádka o tom, že někdy si musíme světlo zapálit sami. Pracovní název je Ztracené slunce.

Připravujete také pexeso o Vysočině. Jak bude vypadat?

Bude to moje osobní pexeso. Vyberu do něj místa, která mám nejradši. Žádný turistický katalog – spíš moje vlastní mapa Vysočiny.

LUKE TOMSKI PŘINÁŠÍ VÝSTAVU
**S ILUSTRÁTOREM NA KOLE
(NEJEN) PO VYSOČINĚ**
5. 5. - 30. 8. 2026 UNIVERZITNÍ CENTRUM TELČ - MALÁ GALERIE

MUNI
UCT

Lipnice nad Sázavou, Czech Vibes

Z Humpolce krajinou ticha a velkých jmen

délka trasy 54 km / převýšení 650 m

trasa

CÍLE NA TRASE:

- Humpolec
- Kaliště – rodný dům Gustava Mahlera
- Podlipnické kostely
- Světlá nad Sázavou
- Monument Hlava XXII
- Národní památník odposlechu
- Hrad Lipnice nad Sázavou
- Památník Jaroslava Haška

Vyjíždíte z Humpolce, města, kde vás okouzlí Muzeum dr. Aleše Hrdličky s novými expozicemi a Galerie 8smička plná umění spojená s kavárnou.

První kilometry vás dovedou do obce Kaliště, rodiště světoznámého skladatele Gustava Mahlera. Jeho rodný dům dnes slouží jako penzion s hospůdkou a komorním sálem. Na téhle trase vás čeká série zastavení, která dává tomuto výletu výjimečný charakter – Podlipnické kostely. Románský sv. Jiří v Řečici, gotické sv. Markéty v Loukově a sv. Martina v Dolním Městě patří k nejstarším sakrálním stavbám regionu. Stojí stranou hlavních cest, v krajině, která je nechává vyniknout. Přirozené body pro zpomalení. Ve Světlé nad Sázavou se vám otevře znovu městský prostor. Zámek s expozicemi, městské podzemí, sklářská tradice – ideální místo na delší pauzu.

Pak přijde překvapení v krajině – Hlava XXII, monumenální socha z lipnické žuly od Radomíra Dvořáka, která na louce u silnice stoupající k Lipnici připomene, že Vysočina má i svůj moderní, lehce surrealistický rozměr. O pár kilometrů dál vás vtáhne

do temnější kapitoly historie Národní památník odposlechu, sochařská díla stejného autora vytesaná do skal u zatopených lomů připomínající tajné sledování za totalitních režimů.

A pak už hrad Lipnice. Jedna z nejvýraznějších dominant regionu, mohutná gotická pevnost s vyhlídkami do krajiny. Pod hradem najdete Památník Jaroslava Haška – poctu spisovateli, jehož osobitý humor a nadhled dodnes baví čtenáře napříč generacemi. Nezapomeňte seavit v Hostinci U České koruny, který provozuje Haškův pravnuke. Čeká vás poslední etapa – cesta zpět do Humpolce. A pokud chcete zážitek uzavřít stylově, pivovar Bernard je ideální tečkou.

Muzeum dr. Aleše Hrdličky

Tady potkáte neandrtálce v životní velikosti, nahlédnete do obřího lidského ucha i srdce, projdete se indiánskou vesničkou a poznáte život na Humpolecku v 19. století – od lidových krojů a roubených staveb přes hudební nástroje až po tradici soukenictví a dalších řemesel.

Muzeum dr. Aleše Hrdličky, Kateřina Svobodová

DALŠÍ TIPY V OKOLÍ

Sklárna Huť Jakub Tasice

Národní kulturní památka a jeden z nejstarších sklářských areálů ve střední Evropě, kde skláření stále žije. Při ukázkách výroby nahlédnete mistrům pod ruce, projdete se s průvodcem historií hutě, uvidíte místa ze seriálu Synové a dcery Jakuba Skláře a v místní prodejně si můžete zakoupit originální skleněný suvenýr.

Sklárna Huť Jakub Tasice, Martin Dubský

Hrad Ledec nad Sázavou

Impozantní goticko-renesanční dominanta nad řekou Sázavou a jedna z nejstarších šlechtických památek v Čechách. Prohlídkové okruhy, historické expozice i výstup na věž s krásnými výhledy dělají z návštěvy silný zážitek v srdci Posázaví.

Hrad Ledec nad Sázavou, Jakub Mertl

Stvořidla

Divoký, peřejnatý úsek Sázavy v přírodní rezervaci, kde se řeka prodírá skalnatým údolím a krajina má drsnou krásu Posázaví. Místo opředené romantikou trampů a spojené se jménem Jaroslava Foglara, které dodnes láká dobrodruhy, vodáky i milovníky toulání.

Stvořidla, Ledec nad Sázavou, Czech Vibes

Stará radnice, Havlíčkův Brod, Libor Hyžák

Havlíčkův Brod

Živé historické město na řece Sázavě, kde se potkává gotika, renesance i silný odkaz Karla Havlíčka Borovského. Projděte se krásným Havlíčkovým náměstím, navštivte zrekonstruovanou Starou radnici, Štáflovu chalupu, Galerie a muzeum Vysočiny v Havlíčkově domě, zastavte se v parku Budoucnost nebo vyrazte na procházku podél řeky. Víte, že podle Járy Cimrmana leží těžiště Evropy někde u Brodu. Po drobných kartografických úpravách (rozuměj: odstřižení kusu Uralu) se výpočty přiblížily k Havlíčkovu Brodu. Právě tady si chtěl Cimrman postavit chalupu s vysílací věží, aby mohl svými myšlenkami pokrýt celý kontinent. Dnes tu na vás čeká jeho odkaz v terénu: v zahradě místní kavárny stojí od roku 2002 objekt „Střed Evropy“ – originální trychtýř, ideální krátká zastávka na fotku, úsměv a rychlé občerstvení před dalšími kilometry.

Pelhřimov, Martin Dubský

Z Pelhřimova do kláštera, na zámek i do synagogy

délka trasy 51,3 km / převýšení 610 m

trasa

CÍLE NA TRASE:

- Pelhřimov
- Vodní nádrž Sedlice
- Klášter Želiv
- Zámek Červená Řečice
- Stanovice
- Synagoga Nová Cerekve

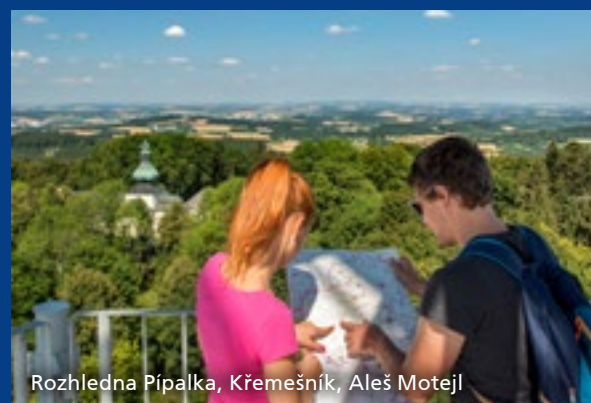
Vyjíždíte z **Pelhřimova**, města rekordů, kde se historie přirozeně mísí s každodenním životem. Uličky, náměstí, věže – ideální rozjezd, než vás trasa vyvede do otevřené krajiny. První velké zastavení nabízí **vodní nádrž Sedlice**. Kamenná hráz a po chvíli i malá vodní elektrárna tu tvoří zvláštní rovnováhu mezi technikou a tichem. Hladina zrcadlí oblohu, kola opřete o zábradlí a svět se na chvíli zklidní. Pak už vás cesta vede ke **klášteru Želiv**, jednomu z nejvýznamnějších klášterních areálů u nás. Baroko, gotika, zahrady, ticho. Další obraz do mozaiky přidá **zámek Červená Řečice**. Renesanční skvost s unikátním fortifikačním systémem, s arkádami, věžemi a atmosférou starých časů. Neobjevená perla, která díky rekonstrukci umožnila také návrat života do tohoto místa. Ideální zastávka na další pauzu, fotku a nadechnutí. Trasa se pak stáčí přes **Stanovice** do **Nové Cerekve**, kde vás překvapí **synagoga** – nenápadná, ale silná připomínka židovské historie regionu. Místo, které nemluví nahlas, ale o to víc zůstává v hlavě. Do

cíle zbývá už jen 10 km. Než dojedete zpět do Pelhřimova, můžete si dát relax u vody na pláži rybníka Stráž. A pokud ne dnes, pak se někdy jindy zastavte v **Muzeu rekordů a kuriozit** v Dolní bráně nebo navštivte **Síň Lipských**, která vznikla k počtě slavným rodákům z Pelhřimova, rodu Lipských.

Další tipy v okolí – Křemešník

Nad krajinou bdí stejnojmenný vrch, jehož vrchol je přírodní rezervací tvořenou převážně bučínami. Od Zázračné studánky vede křížová cesta k poutnímu baroknímu Kostelu Nejsvětější Trojice. Kolem kostelíka stojí ambity s dvěma kaplemi. Občerstvit se můžete v restauraci hotelu.

Rozhledna Pípalka ze své výšky 40 metrů nabízí opravdu krásný výhled do širokého okolí.

Rozhledna Pípalka, Křemešník, Aleš Motejl

Hráz vodní nádrže Sedlice

Elegantní kamenná stavba z let 1921–1927, která zadržuje vody Želivky v malebném údolí Křemešnické vrchoviny a vytváří klidnou plochu o rozloze přes 38 ha. Zděná hráz dlouhá cca 118 m a vysoká přes 20 m poskytuje krásné výhledy na rozlehlou vodní hladinu.

Sedlická přehrada, Milan Makovička

Klášter Želiv, Czech Vibes

Klášterní komplex v Želivě

Patří k nejvýznamnějším klášterním areálům v Česku a nabízí několik prohlídkových okruhů, které vás provedou kostelem Narození Panny Marie, konventem, opatskou rezidencí i klášterními zahradami. Součástí areálu jsou také stálé expozice věnované historii kláštera, církevním dějinám a životu řeholníků. Silná a emotivní expozice přibližuje historii místní psychiatrické léčebny, osudy pacientů i autentické prostory včetně někdejší samoty. Přímo v areálu funguje také Klášterní pivovar Želiv, kde můžete ochutnat místní pivo.

Zámek Červená Řečice

Zve na komentované prohlídky historických interiérů, reprezentačních sálů i zámecké kaple. Po nedávné rekonstrukci je zámek znovu otevřen veřejnosti a ukazuje se v plné kráse renesanční architektury. Název „Červená“ odkazuje na původní barvu zdiva a střech, které zámek výrazně odlišovaly v krajině.

Zámek Červená Řečice, Sabina Vítková

Židovská synagoga v Nové Cerekvi

Unikátní kulturní památka v srdci městečka, postavená v roce 1855 v asyrskobabylonském/novorománském slohu a jediná svého druhu ve střední Evropě. Její fasáda s věžemi a orientálními prvky dominuje okolí. Dnes v interiéru najdete stálou expozici o architektuře synagog v českých zemích. Zdejší židovský hřbitov ukrývá náhroby už od 17. století.

Synagoga, Nová Cerekve, m-ARK

Zámek Kamenice nad Lipou, Martina Strnadová

Z Kamenice nad Lipou po stopách řemesla, vody a kamene

délka trasy 53,5 km / převýšení 570 m

trasa

CÍLE NA TRASE:

- Kamenice nad Lipou – zámek, pivovar
- Počátky
- Resort Svatá Kateřina
- Chadimův mlýn
- Zámecký areál Žirovnice

Výlet z Kamenice nad Lipou můžete začít třeba v **ka-várně K66**, kde dobré jídlo a pití spojuje lidi. A určitě přitom zvažte návštěvu **zámku**, kde na vás čekají nečekané expozice ze sbírek Uměleckoprůmyslového musea v Praze.

Pak už projíždíte klidnými cestami, než dojedete do **Počátek**, malého města s příjemnou atmosférou. Je tady čas na krátkou pauzu, na šálek kávy, nebo na pokec s místními v hospůdce – takové odpočinutí, které patří k dobrému výletu. Vyběhnout můžete na vyhlídkovou věž Kostela sv. Jana Křtitele. Trasa vás pak přivede k **Resortu Svatá Kateřina** – oáze klidu v lese, kde si můžete dopřát zasloužené osvěžení, oběd nebo krátkou procházku areálem mezi stromy a zastavit se u některého z pramenů. Kousek dál vás čeká **Chadimův mlýn** – romantické místo u vody, ekofarma, kde se historie potkává s přírodou. Mlýnské muzeum v původní mlýnici představuje zařízení pocházející z roku 1926, ideální na krátké protažení nohou a trochu poznání. V Horních Dubenkách vám ještě doporučíme jako gastrozastávku vyhlášené **Bistrot de Papa**. Cestou zpět na vás čeká ještě jedna perla dne, **Zámecký areál v Žirovnici**.

Zaslouženou odměnou po návratu bude návštěva **Pivovaru Kamenice**. Do pivovaru se po 70 letech vrátilo vaření piva v roce 2017. Na plné obrátky jede dnes velký pivovar i minipivovar a místní stylová pivovarská restaurace vám nabídne možnost u dobrého jídla a piva probrat dnešní porci kilometrů.

Žirovnice

V gotické části zámku se zachoval jedinečný soubor pozdně gotických fresek z konce 15. století – uvidíte tady nejrozsáhlejší freskovou výzdoba svého druhu v Čechách. V bývalém zámeckém pivovaru sídlí Knoflíkářské muzeum, které přibližuje tradici výroby knoflíků, perleti i šicích strojů. Čeká vás poutavá expozice plná originálních předmětů.

Před zámkem stojí monumentální barokní špýchar (sýpka na obilí). Po citlivé rekonstrukci se proměnila v moderní expozici venkovských tradic a řemesel, rozprostřenou na třech podlažích.

Fresky, Zámek Žirovnice, Roman Šulc

Resort Svatá Kateřina

Místo ukryté uprostřed lesů Vysočiny nabízí špičkové wellness a spa, autentickou ájurvédou, jógu, skvělou gastronomii i pestrnou nabídku sportovních aktivit. Srdcem areálu je oceňovaný Ájurvédský pavilon, kde se relax propojuje s výhledy do čisté přírody.

Součástí resortu je také kamenný kruh druidů, tvořený 33 menhiry o obvodu 108 metrů, který vznikl v roce 2014 podle návrhu odborníka na energii krajiny Pavla Kozáka. Pokud vás láká tajemno, symbolika a magická atmosféra, tohle místo vás zaručeně pohltí.

Ájurvédský pavilon, Resort Svatá Kateřina

Kamenný kruh druidů, Resort Svatá Kateřina

Další tipy v okolí

Sklárna Janštejn

Patří k nejstarším sklárnám v Česku – řemeslná výroba osvětlovacího skla zde sahá až do roku 1809 a navazuje na více než 200letou tradici sklářství Vysočiny. V létě je možné si po předchozí rezervaci prohlédnout provoz sklárny, sledovat skláře při práci u pece a navštívit showroom s expozicí foukaných svídel od předních designérů. Janštejnská sklárna se specializuje na ruční výrobu osvětlovacího skla pro značku BROKIS, které putuje i do celého světa, a nabízí jedinečný vhled do tradičního řemesla s moderním designovým nádechem.

Sklárna Janštejn, Martin Chlum

Jindřichohradecká úzkokolejka

Unikátní historická železnice s rozchodem 760 mm, která nabízí nostalgické jízdy historickými vlaky malebnou krajinou. Oblíbená turistická atrakce pro rodiny i milovníky technických památek.

Jindřichohradecká úzkokolejka

Ochutnejte lákavě orosenou Vysočinu

Zastávky, které stojí za to. I když máte ještě kilometry před sebou.

Vysočina je kraj, kde se šlape do kopců, sjíždí se dlouhé sjezdy – a za to se můžete odměnit. Nejen výhledem, ale i chutí. Pivo se tu vaří už od 14. století – v Jihlavě, Havlíčkově Brodě, Humpolci, v Želivském klášteře... dřív skoro v každém městě. Dnes navazují na tradici desítky velkých i malých pivovarů, z nichž právě ty řemeslné se staly přirozenou součástí regionu. Pro cyklistu to znamená jediné: spousta míst, kde se dá smysluplně zastavit. Na oběd, na kávu, na jedno malé, na prohlídku, na vydechnutí. Přímo cíl, nebo kvalitní pauza na trase.

Místo, kde doplníte energii, vyčistíte hlavu a pokračujete dál.

Pivovar Dalešice, Ivo Svoboda

AKCIOVÝ PIVOVAR DALEŠICE

Historie, film a poctivé pivo pod jednou střechou.

V Dalešicích se vaří pivo už od konce 16. století, ale do povědomí široké veřejnosti se pivovar zapsal hlavně díky filmu Postřižiny Jiřího Menzela. Když se tu natáčelo, byl pivovar už několik let zavřený a chátral. Záchra- na přišla až v roce 1999, kdy ho koupili současní majitelé a pustili se do citlivé rekonstrukce. Od roku 2002 se tu znovu vaří.

Dnes je to ideální zastávka na trase kolem Dalešické přehrady. Můžete zajít do pivovarské restaurace, projít si Muzeum rakousko-uherského pivovarnictví, historickou kotelnu, strojovnu a zrekonstruovanou varnu, podívat se na místo slavné koupací scény s paní Maryškou a klidně nahlédnout i do nového provozu. Nechybí ochutnávka piva přímo ve sklepe.

Během roku se tu konají kulturní a gastronomické akce, hrané prohlídky v rámci Hrabalovské noci, svatby, oslavy i firemní akce. Když budete chtít, můžete se tu i ubytovat v romantickém pivovarském hotelu. Nádvoří, zahrada, komín – všechno má atmo- sféru. Ideální místo na pauzu, která má obsah.

Vynikající česká gastronomie

Muzeum rakousko-uherského pivovarnictví, Ivo Svoboda

Hrané prohlídky ve stylu Hrabalových Postřižin, Ivo Svoboda

Rodinný pivovar Bernard v Humpolci

RODINNÝ PIVOVAR BERNARD, HUMPOLEC

Moderní provoz, silná značka, poctivé řemeslo.

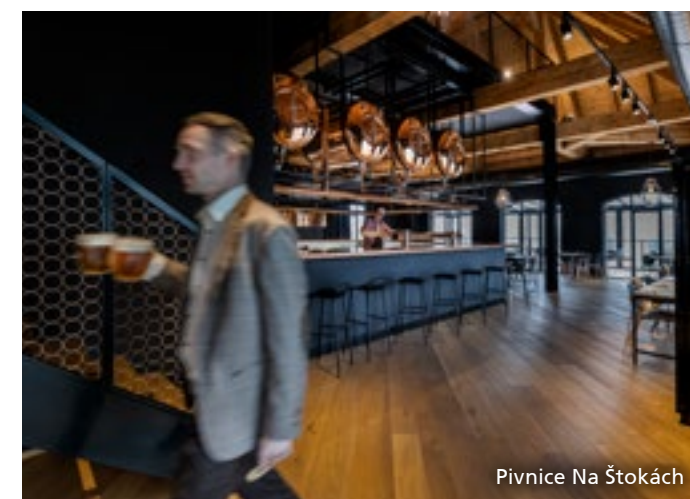
Pivovar v Humpolci stojí už od roku 1756. Po období úpadku po roce 1948 přišel zásadní zlom v roce 1991, kdy ho vydražili Stanislav Bernard a Josef Vávra. Jejich cíl byl jasný: poctivé české pivo vlastní cestou. Postupná modernizace, mikrobiologická filtrace bez pastera- race, důraz na kvalitu – a značka Bernard se stala pojmem.

Retro patentní lahve, polotmavé nealko, nealko s ovocnými příchutěmi, výrazné kampaně „Vlastní cestou“ nebo „Svět se zbláznil. Držte se...“ – to všechno patří k příběhu, který můžete poznat přímo na místě.

Pro cyklistu je Bernard skvělá zastávka na oběd nebo delší pauzu. V novém návštěvnickém centru projdete moderní expozici pivovarnictví, v kinosále shlédnete film o značce, absolvujete komentovanou prohlídku provozu s degustací a pokud budete

mít chuť, vyšlápnete si 189 schodů na rozhlednu kolem funkčního komínu.

V pivnici Na Štokách dostanete vzorně ošetřené pivo a výborné jídlo. Pivovar pořádá i kulturní akce, zážitkové programy, školu čepování nebo kvízy. Zastávka, která vás nabije – a nevyřadí ze hry.

Pivnice Na Štokách

Výběr piv je široký

Návštěvnické centrum Bernard

Klášteří areál Želiv, Milan Makovička

KLÁŠTERNÍ PIVOVAR ŽELIV

Klid, historie a pivo, které má příběh.

Želivský klášter funguje od roku 1139, pivo se tu vaří už od 14. století. Tradice byla přerušena požárem v roce 1907 a obnovena až v roce 2003. Od roku 2010 prošel pivovar kompletní rekonstrukcí a modernizací.

Dnes nabízí exkurze do provozu spojené s degustací, ale také možnost vlastnoručně si uvařit pivo při víkendovém zážitkovém vaření. Pro cyklistu, který si chce dát klidnější pauzu, je to ideální místo – ticho kláštera, kamenné zdi, historie na každém kroku.

V areálu najdete klášterní restauraci, hotel, wellness centrum, historické prostory pro konání akcí. Organizují se zde kulturní akce, prohlídkových okruhů je zde pro návštěvníky hned několik. Místo, kde si opravdu odpočnete – fyzicky i v hlavě.

Klášteří restaurace, Milan Makovička

Další pivovarské zastávky

Všechny spojuje kvalitní pivo a gastro zázemí, které oceníte.

Pivovar Kamenice – Kamenice nad Lipou

Balónový hotel a pivovar – Radešín

Svatojakubský pivovar – Hluboké

Pivovar Panský dvůr – Telč

Pivovar Fenek – Třebíč

Pivovar Rebel – Havlíčkův Brod

Pivovar Ježek – Jihlava

Kompletní přehled pivovarů na Vysočině najdete ZDE:

přehled
pivovarů

Gastro speciality a pivo Harrach ve Velkém Meziříčí, Petr Coufal

PIVOVAR JELÍNKOVA VILA, VELKÉ MEZIŘÍČÍ

Tradice, pivo Harrach a rybí speciality.

Na místě dnešní Jelínkovy vily stával mlýn s unikátním 920 metrů dlouhým náhonem. V roce 1904 tu Karel Jelínek vybudoval vilu a vodní elektrárnu s Francisovou turbínou. Po roce 2004 tu vznikl hotel, restaurace a minipivovar – jeden z prvních novodobých u nás.

Vaří se tu pivo Harrach, pojmenované po hraběti Františku Mariovi Alfredu Harrachovi. Zaměřují se na spodně kvašená, nefiltrovaná a nepasterovaná piva. Ideální osvěžení na trase přes Velké Meziříčí.

Velkým lákadlem je stylová rybí restaurace stylizovaná do podoby mlýna. V době výlovů nabízí až z 11 druhů čerstvých ryb, uchovávaných v průtočné říční vodě ve sklepě. Zaručená čerstvost, silná kombinace s remeslným pivem. Skvělá zastávka na oběd nebo delší pauzu.

Mistr sládek při své práci, Jelínkova vila a pivovar Harrach, Petr Coufal

Zámek Jaroměřice nad Rokytnou, m-ARK

Z Jaroměřic nad Rokytnou do filmového pivovaru

délka trasy 48,5 km / převýšení 380 m

trasa

CÍLE NA TRASE:

- Jaroměřice nad Rokytnou – zámek a kostel sv. Markéty
- Zaniklá ves Mstěnice
- Muzeum Hrotovicka
- Pivovar Dalešice
- Valeč
- Dolní Vilémovice – rodný dům Jana Kubiše
- Vesnická památková zóna Boňov

Tahle trasa je **putování krajinou**, kde zámky mluví o slávě, vesnice o obyčejném životě a pivovar o radostech, které k němu vždycky patřily. Vyjíždíte z **Jaroměřic nad Rokytnou**. Místní **zámek**, jeden z největších barokních komplexů u nás, vás vtáhne svou monumentalitou i zámeckou zahradou, která je ideální na pomalou ranní procházku. Hned vedle stojí **kostel sv. Markéty**, architektonický skvost spojený se jménem skladatele Františka Václava Míči. Tady se vyplatí na chvíli sesednout a dívat se.

Za městem se vám otevrou pole a lesy. Míříte k místu, které už není, a přesto pořád je – **zaniklá ves Mstěnice** u Hrotovic. Archeologická lokalita, kde dnes najdete jen základy domů a ticho. Po lesní cestě přijedete k **Muzeu Hrotovicka**. Moderní expozice věnované regionální historii, řemeslům a každodennosti dávají krajině další vrstvu. A pak přijde změna rytmu – **Pivovar Dalešice** s pověstným komínem, na který ve filmu *Postřižiny* vyšplhala paní správcová. Vaří tu skvělé pivo. Dejte si kolo do stojanu a pokochejte se. Posílnění míříte do **Valče**, vesnice, která si zachovala venkovský klid a přirozený rytmus. Nic okázalého. Jen krajina, domy, stromy a pocit, že jste přesně tam, kde máte být. I tady se můžete zastavit na výborné jídlo – do **Hřebíkovny**. Venkovní posezení bod-

ne. V **Dolních Vilémovicích** vás čeká silný příběh. **Rodný dům Jana Kubiše**, jednoho z hrdinů operace Anthropoid, stojí skromně a tiše. O to víc rezonuje. Krátká zastávka, která připomene, že odvaha má často velmi obyčejnou adresu. Pak už přijde obraz jako z učebnice – **vesnická památková zóna Boňov**. Selská stavení, kamenné zdi, dvorky, které pamatují generace. Místo, kde se čas zpomalil a kde si uvědomíte, jak krásně může vypadat obyčejnost.

Další tipy v okolí

Na dohled je **Jemnice**, jedno z nejstarších měst Moravy, s malebným historickým centrem. Od června 2026 tu Muzeum Vysočiny Třebíč otevře svou pobočku – nové muzeum s expozicemi – další důvod, proč se sem vrátit. K osvěžení láká **biotop Jemnice**, přírodní koupaliště v klidném prostředí bez chemie, s čistou vodou, travnatými plážemi a zázemím pro návštěvníky.

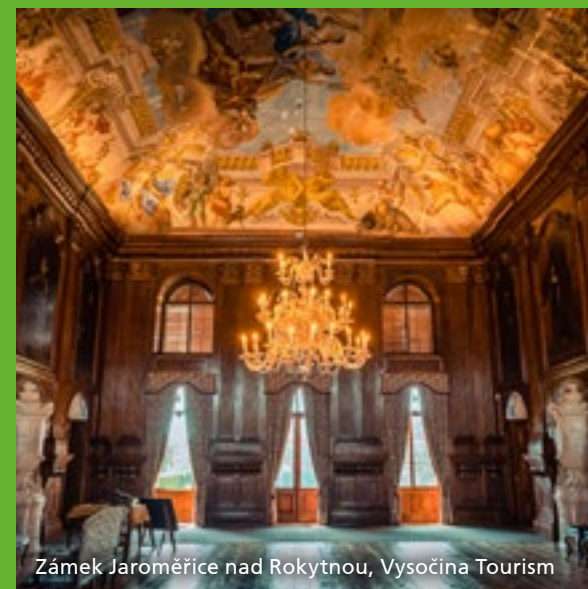
Jemnická dráha Historická jednokolejná trať z Moravských Budějovic do Jemnice z roku 1896, která je jedinou dochovanou připomínkou původního plánu železnice Moravský Krumlov – Třeboň a od roku 1996 kulturní památkou. Je oblíbená jako vyhlídková výletní linka.

Jemnická dráha, m-ARK

Zámek Jaroměřice nad Rokytnou

Jeden z největších barokních areálů v Česku, přestavěný v 18. století za hraběte Jana Adama z Questenbergu. Součástí komplexu je francouzská zahrada, zámecké divadlo i architektonicky propojený **kostel sv. Markéty**. Prohlídky vás zavedou do reprezentačních sálů a přiblíží bohatý hudební život zdejšího dvora.

Zámek Jaroměřice nad Rokytnou, Vysočina Tourism

Pivovar Dalešice

Patří k nejnavštěvovanějším pivovarským cílům na Vysočině. Proslavil se nejen svým pivem, ale i natáčením filmu *Postřižiny*, díky kterému má pro mnoho návštěvníků skoro kultovní status. Během komentovaných prohlídek nahlédnete do historických varných prostor, sklepů i expozic věnovaných pivovarnictví a filmu. Součástí areálu je pivovarské muzeum, stylová restaurace a obchod s místními produkty.

Pivovar Dalešice, Ivo Svoboda

Kostel sv. Markéty v Jaroměřicích nad Rokytnou

Sundáte helmu a jste v jednom z největších barokních kostelů na Moravě. Specialitou jsou komentované prohlídky interiéru, které vás provedou freskami, oratoří, kůrem a vyšlápnete i na vyhlídkovou věž. Po rekonstrukci je chrám ve špičkové kondici a nabízí nejen kulturní zážitek, ale i parádní výhled do zámecké zahrady.

Kostel sv. Markéty, Jaroměřice nad Rokytnou, Jakub Mertl

Zámek Valeč

Výjimečný **wellness hotel** zasazený do klidné krajiny Třebíčska, kde se historická architektura snoubí s moderním komfortem. Nabízí stylové ubytování, wellness centrum s bazénem a saunami, zámecký park s labyrintem i restauraci s důrazem na kvalitní gastronomii.

Hotel Zámek Valeč, Jakub Mertl

Náměšť nad Oslavou, m-ARK

Z Náměště nad Oslavou za technickými i přírodními unikáty

délka trasy 60,2 km / převýšení 710 m

trasa

CÍLE NA TRASE:

- Náměšť nad Oslavou – zámek, nábrežní promenáda
- Rozhledna Babylon
- Mohelenská hadcová step
- Údolí řeky Oslavy
- Památník Bible kralické
- Hluboké – Svatojanský pivovar

Vyjíždíte z **Náměště nad Oslavou**. Zámek se zrcadlí v řece, nábrežní promenáda vás provází prvními kilometry a město se pomalu rozpouští v krajině. **Renesanční zámek** s arkádami patří k nejkrásnějším na Moravě a je ideální první zastávkou – na kávu, na fotku, na naladění.

Cesta vás pak vytáhne výš. K rozhledně **Babylon**. A pak přijde kontrast. **Mohelenská hadcová step**. Místo, které vypadá, jako by sem nepatřilo – suché svahy, teplomilná vegetace, výhledy do **údolí Jihlavy**. Jedna z nejceněnějších přírodních lokalit na Vysočině. Ticho, vítr, otevřený prostor. Tady se nemluví. Tady se dívá. Z té otevřenosti vás cesta stáhne dolů do údolí Oslavy. Do zeleného koridoru, kde řeka řeže skálu a les se sklání až k vodě. Střídají se stíny, světla, mostky, zatačky. Jeden z nejhezčích úseků celé trasy.

Pak se krajina znovu otevře a vy dorazíte k **Památníku Bible kralické do Kralic nad Oslavou**. Místo, kde vznikl jeden z nejdůležitějších překladů bible v českých dějinách. A protože k výletu patří i radost, čeká vás **Svatojanský pivovar v Hlubokém**. Malý, poctivý, řemeslný. Nabízí světlé i tmavé ležáky, spe-

ciály a k tomu poctivou českou kuchyni. Nechybí možnost prohlídky pivovaru s ochutnávkou, takže si tu výlet můžete zpestřit i pivním zážitkem.

Další tipy v okolí

Vodní elektrárna Dalešice

Byla vybudována v souvislosti s Jadernou elektrárnou Dukovany a její součástí je nejvyšší sypaná hráz ve střední Evropě (100 m). Unikátní systém přečerpávání umožňuje vyrovnávat výkyvy v energetické síti. Technické řešení a rozsah stavby z ní dělají jeden z nejzajímavějších energetických objektů v Česku. Elektrárnu je možné navštívit v rámci organizovaných exkurzí, které nabízejí pohled do jejího technologického zázemí.

Lodní doprava na přehradě Dalešice

Vyhlídkové plavby mezi Kramolínem a Hartvíkovicemi s krásnými výhledy na skalnaté břehy, hráz i údolí Jihlavy. Velkou výhodou je, že lodě přepravují také jízdní kola, takže můžete chytře propojit vodu a cyklotrasu bez objížděk.

Dalešická přehrada, Jakub Mertl

Mohelenská hadcová step

Je jednou z nejceněnějších přírodních lokalit na Vysočině a unikátem v celé střední Evropě. Díky jižní orientaci svahů a specifickému mikroklimatu tu roste teplomilná vegetace a žijí vzácné druhy hmyzu i plazů, které byste jinde v regionu hledali marně. Otevřené skalnaté svahy nad údolím Jihlavy nabízejí působivé výhledy a úplně jiný typ krajiny, než jaký si s Vysočinou běžně spojujete.

Mohelenská hadcová step, Czech Vibes

Mohelenská hadcová step, Ivana Hamáčková

Rozhledna Babylon u Kramolína

Je kamenná empírová věž z roku 1831, patří k nejstarším rozhlednám u nás. Z vyhlídkové galerie se otevírají výhledy na údolí Oslavy, Dalešickou přehradu i Dukovany a při dobré viditelnosti až k Alpám.

Rozhledna Babylon, m-ARK

Údolí Oslavy

Kaňonovité údolí řeky Oslavy nabízí stinné svahy, peřeje a další krásy, které vznikly působením vody a skal. Najdete zde vyhlídku Gloriet i zbytky Sedleckého hradu. Romantické úseky lesa a vody lákají k zastavení a naslouchání toku. Do údolí vyrazte pěšky. Na kolo to všude není. Respektujte cyklotrasu.

Údolí řeky Oslavy, Pavel Rybníček

Holka z Třebíče, co se neztratila ve World Tour

Autorka: Eva Fruhwirtová, Foto: archiv Terezy Szabó Neuman

Tereza Szabó Neuman o Vysočině jako nejtvrdějším tréninkovém hřišti, o Tokiu, profipelotonu i „důchodu“ v 27 letech.

Terezo, pocházíte z Třebíče. Co vám Třebíč a Vysočina vepsaly do cyklistiky?

Třebíč mi vepsala hlavně to, že nejtěžší tréninky jsou doma. My cyklisté máme často tréninky rozepsané na roviny, opakované kopce, vytrvalost. Jenže kolem Třebíče je to jinak: malé cesty, pořád nahoru–dolů, člověk nejede dlouho v rytmu. Když se to rozjede, je to zase další kopeček. Třeba jen dvousetmetrový, ale stojka. A fouká.

Studovala jste sportovní gymnázium v Novém Městě na Moravě. Tam je profil „civilizovanější“?

Novoměstsko je taky samý kopec, ale přijde mi, že kopce jsou delší a mají větší rytmus. Kolem Třebíče je ten profil... fakt punk. Když jsem poprvé vzala manžela k nám a jeli jsme směr Sádek, tak po dvou hodinách říká: „Ale už jsme v té vesnici byli, ne?“ Tak jsem mu vysvětlila, že je to jiná vesnice, že Třebíčsko má svůj specifický ráz – malé vesnice, kopec nahoru a dolů, další vesnice.

Jak jste se ke kolu dostala? Přivedli vás k tomu rodiče, nebo okolí?

Rodiče nás vedli ke sportu od malička a tím, že mají v Třebíči sportovní obchod, měli jsme sport doma pořád. Zkoušela jsem různé sporty, ale

cyklistika z toho nějak přirozeně vyplynula. U některých sportů v Česku chybí podmínky – někde trenéři, někde infrastruktura, někde je to finančně náročné. Kolo bylo z těch možností nejpřirozenější.

Začínala jste na horských kolech?

Ano, úplně od malička. Nejdřív takové sokolské závody na jaře a na podzim, a pak jsme hledali další závody všude možné.

Cyklistika je jen jedna? Nebo jsou velké rozdíly mezi MTB a silnicí?

Říkalo se „cyklistika je jedna“, ale dnes to už úplně neplatí. Silnice je vytrvalostnější, závod je delší. MTB je kratší, ale často celé ve vysoké intenzitě. A zásadní rozdíl je i v tom, že silnice je víc týmová, zatímco MTB je hodně individuální.

Co rozhodlo o vašem přechodu z MTB na silnici?

Dlouho jsem to kombinovala. V dospělých kategoriích jsem do MTB šla i z praktických důvodů – chtěla jsem si vydělat a nechtěla jsem, aby mě sponzorovali rodiče. Navíc u nás je MTB maratonská scéna docela unikát.

Dva roky byly intenzivní, zažila jsem i svěťáky a Nové Město na Moravě – to byl úžasný zážitek. Jenže jsem cítila, že fyziologicky to pro mě není úplně disciplína, která by mě posouvala dál. A na silnici jsem si řekla: zkusím to na rok – buď se dostanu do World Tour, nebo skončím a půjdu dostudovat pedagogickou školu, kterou jsem tehdy studovala.

WORLD TOUR: SEN, ALE TAKY PRÁCE 24/7

Jaké to je být součástí světových týmů? Co vám to dalo?

Nikdy by mě nenapadlo, že holka z Třebíče, co začínala na sokolských závodech, skončí v největších týmech na světě. Dalo mi to zkušenosti, kontakty, naučila jsem se žít v jiné zemi, jazyk... a hlavně jsem získala úplně jiný pohled na sport.

V čem vidíte největší rozdíl mezi českým a zahraničním prostředím?

V zahraničí je základna větší a závodnice mají víc prostoru růst. U nás mi někdy přijde, že začíná moc brzo specializace a tlak na výsledky. Lidi mají výkonnost, ale pak v závodě venku často chybí „naučenost“ – čtení situací, proces, zkušenost.

Jak vypadá běžný rytmus života v top týmu?

Práce 24/7. Hodně se to posunulo do „čísla, čísla, čísla“. Možná by se mi líbila cyklistika více před pěti deseti

lety – volnější, víc pocitů a emocí. Teď je to: trénink, jíst, regenerovat. A k tomu spousta dní mimo domov – závody, kempy, cestování. Dostanete plán – a ten se kdykoli změní. A člověk to musí následovat.

Panuje v týmu rivalita, nebo spíš respekt?

Záleží na lidech. Já jsem byla spíš ten typ, co tým držel pohromadě – srandy, vtipky. A přijde mi, že u žen je to často respektující a jasně nastavené. Když přijde velká hvězda, není to dusno – spíš respekt. A ona sama říká: „Chovejte se ke mně normálně.“

TOKIO: SILNÝ ZÁŽITEK. A NOVÁ ŽIVOTNÍ ETAPA

Jaké bylo dostat se na olympiádu v Tokiu?

Bylo to náročné. Přešla jsem z MTB na silnici a před sezonou by mě nenapadlo, že budu řešit olympiádu. Jenže se mi začalo dařit, na jednu to bylo „buď anebo“. A člověk neví, kdy se mu povede olympiáda znova. Tokio byl velmi silný zážitek, i když ne celý pozitivní – covid, restrikce, komplikace. Pár dní před závodem jsem trénovala na balkóně v Tokiu ve čtyřiceti stupních a nemohla jsem ven. Ale když jsem dojela do cíle, cítila jsem obrovské zadostiučinění. Věděla jsem, že jsem ze sebe odevzdala všechno.

Ve dvaceti sedmi letech jste v „důchodu“. Jaké to je?

Je to velká životní změna. Tohle byly moje první Vánoce, kdy jsem oficiálně „v důchodu“. Poprvé jsem tak zažila vánoční svátky, kdy jsem neseděla na kole. Zvykám si na novou etapu mého života a vlastně se na to moc těším. Začínám s trenérstvím a zároveň studuji psychologii. Jeden z mých poznatků ze současného sportu je, že život je strašně zrychlený a tlak obrovský – spousta lidí potřebuje psychickou oporu. To je směr, který mě láká. Zkusila jsem si sportovní komentování pro televizi. Překvapilo mě, jak je to náročné délkou, ale užila jsem si to. Uvidíme, jestli budou další příležitosti – budu doufat, že ano.

Centrum Eden, Bystřice nad Pernštejnem, Vysočina Tourism

Z Bystřice nad Pernštejnem za výhledy a podél vodní nádrže Vír

délka trasy 40,4 km / převýšení 680 m

trasa

CÍLE NA TRASE:

- Bystřice nad Pernštejnem
- Rozhledna Karasín
- Kostel sv. Michaela Archanděla – Vítochov
- Vodní nádrž Vír I
- Vířský mlýnek
- Zřícenina hradu Zubštejn

Startujete v Bystřici nad Pernštejnem – městě obklopeném zvlněnou krajinou. Než vyrazíte z města, zajedte si do Centra Eden. Projdete si historickou vesničku s chalupami, stodolou a dvorem, pozdravíte se s domácími zvířaty a okouknete zemědělskou techniku a ukázkou starých řemesel.

Nejprve vás cesta vytáhne k rozhledně Karasín, která stojí na kopci nad Bystřicí. Odtud se otevírají panoramatické výhledy do Českomoravské vrchoviny – tenhle bod je první odměnou za mírné stoupání a láká k delšímu zastavení.

Kousek dál stojí kostel sv. Michaela Archanděla ve Vítochově. Románská památka s jednoduchou siluetou stojí v tiché krajině a je to místo, kde se vyplatí na chvíli zpomalit, posadit se ve stínu stromů a vnímat okolní klid.

Zatímco krajina zůstává malebná, trasa vás zanedlouho zavede k vodní nádrži Vír I – hladina se zrcadlí, kolem se táhnou lesy a skály, i pokud ne-

prší, vzduch tu má zvláštní svěžest. Je to skvělé místo na pauzu a krátkou procházku po hrázi.

V obci pod hrází stojí za odbočku Vířský mlýnek u říčky Bystřice. Je to vodou poháněná replika původního heblátka Vincence Navrátila. Přibližně dvacet dřevěných figurek se zde díky proudu vody dává do pohybu a vytváří půvabnou podívanou.

A když už si myslíte, že tahle krajina nemůže mít víc tajemství, objeví se zřícenina hradu Zubštejn. Schovaná v lese nad údolím nabízí působivé výhledy do okolí.

Další tipy v okolí – Údolí sportu aneb nejaktivnější údolí v Česku

Zpestřete si výlet ferratami nad řekou Svratkou, které nabídnou lezení po skalách s výhledy do kaňonu. Pro odvážné je tu i adrenalinový seskok z komína v Továrně Vír – zážitek, na který se nezapomíná. A zpátky do sedla. MTB a trailové trasy v okolí nabízí zábavné sjezdy, lesní pasáže i techničtější úseky, které baví a nepřestanou lákat k dalšímu kolu.

Vířská přehrada, Adrex Base Camp

Rozhledna Karasín

Stojí na vrcholu kopce Přední skála (716 m n. m.) nad údolní nádrží Vír. Typická zděná věž je viditelná už z dálky. Na vyhlídkovou plošinu ve výšce 25 m nad zemí vede 128 schodů, které stojí za to zdolat – odměnou jsou panoramatické výhledy do Českomoravské vrchoviny, včetně Bystřice nad Pernštejnem.

Rozhledna Karasín, Petr Hejda

Kostel sv. Michaela Archanděla ve Vítochově

Románská stavba ze 12.–13. století, která patří k nejstarším sakrálním památkám na Žďársku. Z původní románské podoby se dochovalo hrubé zdivo a část oken, v pozdějších stoletích kostel prošel úpravami. Romantický kostelík je oblíbenou krátkou zastávkou na turistických a cyklistických trasách.

Kostel sv. Michaela Archanděla, Lukáš Doležal

Zřícenina hradu Zubštejn

Romantická památka ze 14. století ukrytá v lesích nad údolím. Zbytky zdí a věže nabízejí pěkné výhledy do krajiny a atmosféru ideální na krátkou zastávku.

Zubštejn, Lukáš Doležal

Vířská přehrada, VIJO Content Production

Vodní nádrž Vír I

Rozsáhlé údolní vodní dílo na řece Svratce s betonovou hrází vysokou 76,5 m a dlouhou 390 m, které bylo vybudováno v letech 1947–1958 a vytvořilo jezero o rozloze více než 223 ha. V její těsné blízkosti vede asfaltová cyklostezka po levém břehu směrem do Dalečína, která nabízí krásné výhledy na hladinu, skalnaté břehy, a je tu také Chudobínská borovice, strážkyně zatopeného údolí, která se stala Evropským stromem roku.

Krátká, Miloš Neuman

Z Nového Města na Moravě mezi skalami, prameny a starými chalupami

délka trasy 58,1 km / převýšení 760 m

trasa

CÍLE NA TRASE:

- Nové Město na Moravě – Kostel sv. Kunhuty
- Vesnická památková rezervace Krátká
- Dům přírody Žďárských vrchů
- Galerie na Milovské huti
- Pramen Svratky

Vyjíždíte z **Nového Města na Moravě**, sportovního srdce Žďárských vrchů. Už od prvních metrů vás provází pocit, že tady se dýchá jinak. **Kostel sv. Kunhuty** s výraznou siluetou a unikátní freskovou výzdobou vás vyprovodí do krajiny, kde se začne všechno zklidňovat.

Pak přijde perla, která se neokouká – **vesnická památková rezervace Krátká**. Dokonale zachovalé převážně roubené domy. Místo, kde se zastavil čas a kde pochopíte, jak málo stačí ke kráse. **Dům přírody Žďárských vrchů** vám prozradí tajemství zdejší krajiny. Popřemýšlet o ní můžete v legendární hospůdce **U Kolouška** v Samotíně. Trasa vás pak zavede přes Blatiny do **Galerie na Milovské huti**. Bývalý dům huťmistra dnes žije uměním a řemeslem – výstavy, workshopy, atmosféra dávného času. A pak voda. **Pramen Svratky**. Nenápadný, tichý, skromný. A přitom začátek řeky, která protne kus Moravy.

Kousek dál už uvidíte meandry Svratky, jak si líně kličkují loukami – ideální místo na fotku, na sezení v trávě, na ticho.

Další tipy v okolí – Vyhlídky na Žďárské vrchy

Na dosah máte to nejlepší z chráněné krajinné oblasti. Čtyři palice, Dráteničky, Malinská skála – skalní útvary, vyhlídky, lesní pěšiny. Tato trasa vás vytáhne ke skalám a odmění rozhledy, které berou dech.

Drátenická skála, Sněžné, Martin Dolinský

Další tipy v okolí

Hotel Medlov

Architektonická legenda uprostřed Žďárských vrchů, místo s výrazným rukopisem, silným příběhem a atmosférou, která se neopakuje. Vznikl ve 30. letech 20. století jako moderní rekreační areál a dodnes si nese ducha první republiky, skautingu i poválečných návratů. Velkou specialitou jsou komentované prohlídky hotelu, které vás provedou historií Medlova, architekturou, původními interiéry i příběhy lidí, kteří jím prošli.

Hotel Medlov, Jan Piskoř

Velké Dářko

Největší rybník Vysočiny a parádní otevřená scéna uprostřed Žďárských vrchů. V rekreační zóně najdete pláž, mola, občerstvení, kempy i restaurace, takže je to perfektní bod na delší pauzu.

Velké Dářko, Petra Vince

Galerie Na Milovské huti

Sídlí v zrekonstruovaném Skelmistrovském domě bývalé sklářské osady u Křižánek a představuje bohatou expozici českého skla od 17. století po současnost. Moderní pojetí s digitálním průvodcem a prvky umělé inteligence nabízí atraktivní pohled na historii sklářství regionu. Leží přímo na sklářské naučné stezce, je ideální kulturní zastávkou na trase po osvěžující pauze u Milovského rybníka.

Skelmistrovský dům, Milovy, Koruna Vysočiny

Dům přírody Žďárských vrchů

Zavítejte do světa lesů, rašeliníšť a skal pomoci interaktivních expozic a moderních technologií. Rychlá, zábavná zastávka, která vám během pár minut vysvětlí, proč jsou Žďárské vrchy tak výjimečné – a naladí vás na další kilometry v terénu.

Dům přírody Žďárských vrchů, Krátká, Miloš Neuman

Gravel léto na Vysočině: kraj, kde se jezdí normálně, a právě proto skvěle

Autor textu a fotek: Ondřej Šmída, @ondrasmida

Kraj, který se nesnaží zaujmout hned

Vysočina se netváří jako cyklistický ráj. Nehraje si na epiku, neslibuje zázraky. Když přijedete, uvidíte krajinu, která je nenápadná a obyčejná. A právě v tom je její síla. Čím déle po ní jedete, tím víc začnete chápat, že gravel tu funguje přirozeně. Bez tlaku, bez přehrávání, tiše a chytře.

Radost z jízdy vzniká cestou

Nejde o jeden ikonický kopec nebo legendární výjezd. Radost z jízdy tu vzniká z drobných věcí, které do sebe během dne zapadnou. Z cest, které dávají smysl. Z rytmu, který vás nikam netlačí. Vysočina vás nenutí držet plán – dovolí vám, aby se tvořil cestou.

Rána bez spěchu, dny v tempu krajiny

Dny tu nezačínají brzy ani přehnaně organizovaně. Vyráží se tehdy, kdy to přijde přirozeně. Kolem desáté, někdy později. Nikam se nespěchá a den se rozjíždí přesně tak, jak má. I obyčejná rána mají svoje kouzlo, protože víte, že před sebou máte prostor.

Terén, kvůli kterému gravel dává smysl

Terén je přesně ten typ, kvůli kterému gravel existuje. Není to rovina, ale ani hory. Pole se střídají s lesy, šotolina s asfaltem, krátká stoupání s plynulými pasážemi. Každý kilometr je trochu jiný, ale všechno na sebe navazuje přirozeně.

Neplánované odbočky jako nejlepší část dne

Často se ukáže, že nenápadná spojka mezi dvěma body je nakonec tím nejlepším úsekem dne. Nebo že odbočka, kterou vezmete jen proto, že „to vypadá dobře“, změni plán úplně. Vysočina takové změny snese. A vy s ní.

Když věci nejdou hladce, patří to k věci

Ne všechno je ideální. Defekt v dešti, cesta, která podle mapy existuje, ale ve skutečnosti mizí v porostu, tlačení kola a smích nad vlastní blbostí. Právě tyhle momenty patří ke gravelu stejně jako pěkné úseky.

Vesnické večerky jako orientační body dne

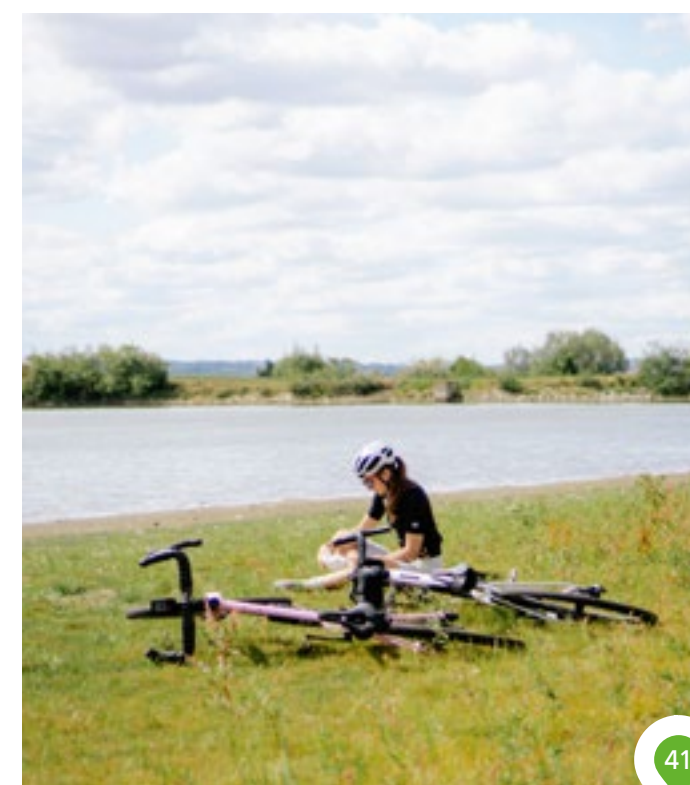
Silnou roli tu hrají vesnické večerky. Nenápadné, trochu nakřivo, s výběrem, který je přesně takový, jaký cyklista potřebuje. Studené pití, něco sladkého, krátká pauza na obrubníku. A kolem běžný život.

Místo, kde se hlava přepne sama

Vysočina má schopnost člověka uklidnit. Ne tak, že by se všechno zastavilo, ale tím, že přestanete řešit zbytečnosti. Watty, tempo, výkon. Jede se podle cesty. A protože to dává smysl, hlava se uklidní sama.

Proč se sem člověk vrací

Tenhle kraj není o velkých gestech. Ale právě proto se sem člověk vrací. Kvůli klidu, proměnlivému terénu, obyčejným zastávkám a pocitu, že nic nemusíte dokazovat. Vysočina není místo, které si odškrtnete. Spíš místo, kam se vrátíte. Otázka není jestli, ale kdy.

Místa, která vás zvednou ze sedla

Zpomalit? Jen na chvíli. Čekají vás výšlapy na věže, dotek řemesel, otevřené dílny plné energie a místa, kde historie není za sklem, ale přímo pod rukama. Nasedněte, sesedněte, objevujte.

MUZEUM MORAVSKÉ BUDĚJOVICE: ŘEMESLA, PŘÍBĚHY A ZÁŽITEK PRO CELOU RODINU

Barokní zámek přímo na náměstí Moravských Budějovic není jen dominantou města, ale také vstupní branou do světa příběhů a řemesel. Místní muzeum vás vezme za osudy obyvatel města i panství a hlavně do autentických prostor Masných krámů – unikátní stavby ve tvaru podkovy, kde se dochovalo všech dvanáct původních krámů. Tak věrnou podobu dnes jinde jen těžko uvidíte.

Řemesla tu nejsou zavřená za sklem

Můžete si je vyzkoušet vlastníma rukama. Sedláři, kováři, koláři, kloboučníci nebo pilníkáři vtáhnou do děje děti i dospělé. Moderní herní a haptické prvky baví, učí a nutí zapojit hlavu i ruce. Fotokoutek u kloboučníka pak nabízí ideální místo pro společnou vzpomínku.

Muzeum v Moravských Budějovicích, Tereza Valnerová

Zámecké prostory s příběhy

Nahlédněte do světa vášnivých lovců z rodu Salmů, objevíte vzácnou pravěkou sošku přezdívanou vnučka Věstonické venuše nebo se dozvíte, jak ovocné sady pod zámek ovlivnily celý region.

Tip na výlet:

Spojte návštěvu muzea s výpravou do nedalekých Jaroměřic nad Rokytnou. Barokní zámek s okruhem Hračky z půdy vás vrátí do dětství a hezky doplní den plný objevování.

Vyberte si prohlídky tady: www.muzmb.cz

DNY OTEVŘENÝCH ATELIÉRŮ NA VYSOČINĚ

Dny otevřených ateliérů patří k nejzajímavějším podzimním akcím na Vysočině. Už od roku 2011 se jednou ročně otevírají dveře ateliérů po celém kraji a návštěvníci mají možnost nahlédnout přímo tam, kde vzniká umění. Malíři, sochaři, grafici, keramici, kováři, šperkaři i oděvní výtvarníci vás provedou svým tvůrčím světem, představí používané techniky a přiblíží proces, který běžně zůstává skrytý. Nejde o klasickou galerijní návštěvu, ale o osobní setkání s umělci v jejich přirozeném prostředí. Je to ideální příležitost, jak spojit podzimní výlet po Vysočině s nevšedním kulturním zážitkem.

Více informací najdete na www.doavysocina.cz.

Dny otevřených ateliérů na Vysočině, Tereza Valnerová

HRAD ROŠTEJN: LESNÍ KRÁLOVSTVÍ S VÝHLEDEM AŽ K ALPÁM

Sedmiboká věž vás navede k loveckému hradu Roštejn, který se zvedá ze skály uprostřed hlubokých lesů. Od 14. století sloužil jako sídlo pánů z Hradce a dodnes si zachoval silnou atmosféru. Za pozornost stojí i rozsáhlá obora, jedna z nejstarších v Česku, kde můžete zahlédnout muflony nebo daňky. Na výběr máte dvě prohlídkové trasy – historickou s videomappingem, erbovním a botanickým sálem, nebo rodinnou, kde les poznáváte všemi smysly a děti si pohrají v herně u zvidavé lišky. A pokud máte chuť na výzvu, vyšlápnete 126 schodů na strážní věž. Za dobré viditelnosti se vám otevrou výhledy až k Alpám. Milovníci klidu mohou navštívit kapli sv. Eustacha, patrona lovců.

Hrad Roštejn, Tereza Valnerová

Tip na výlet:

Roštejn skvěle doplní návštěva nedaleké Telče. Historické jádro města zapsané na seznamu UNESCO a zrekonstruovaný státní zámek přezdívaný Růže Vysočiny tvoří ideální tečku za dnem stráveným v lesích Vysočiny.

Vyberte si prohlídky tady: www.hrad-rostejn.cz

Vysočina se tě dotkne

Kompletní menu
krajských kulturních organizací

Publikaci
Doteky Vysočiny
← stahuj zde

Kraj Vysočina

Hrad Kámen, Tereza Valnerová

HRAD KÁMEN: STŘEDOVĚKÁ PEVNOST A KRÁLOVSTVÍ MOTOREK

Hrad Kámen patří k nejstarším hradům na Vysočině a už na první pohled zaujme svou mohutností i polohou v klidné krajině mezi Pelhřimovem a Pacovem. Kromě klasického hradního okruhu, který vás provede paláci, hradbami i sklepeními, tu narazíte na překvapivý kontrast – expozici historických motocyklů československé produkce. Lesklý chrom, vůně benzínu a úchvatné stroje vás nadchnou. Expozice budou ale myslet i na linky pro dětského návštěvníka.

Po rozsáhlé rekonstrukci se inovované expozice a také nové návštěvnické centrum otevrou v srpnu 2026.

Hrad Kámen, Expozice motorek, Tereza Valnerová

Vysočina je krásná, ale zároveň taková nepoddajná, tvrdohlavá. Má nejenom skvělé cyklotrasy, ale také gastronomii. Ta dnes táhne foodies z celého Česka. Tady jsou čtyři typy Gastromapy Lukáše Hejlíka. Ten mimochodem na Vysočině natácel i čtyři díly další řady jeho pořadu Příběhy z gastru. A tohle je exkluzivní ochutnávka toho, co vás v nich čeká. Je ze čtyř různých koutů Vysočiny, vždycky z trochu jiného gastronomického soudku. Všechny však pojí touha dělat něco poctivě, pořádně, možná i trochu tvrdohlavě. Však jsou z Vysočiny!

Lukáš Hejlík

Farma Poříčí

PIZZERIE L'FAME

Na pravou neapolskou pizzu nemusíte cestovat až do Itálie. Stačí zamířit do malé vesničky Stráž u Jihlavy, kde bratři Daniel a Pavel Petrekovi během pandemie otevřeli malé okénko, které se brzy stalo gastronomickým fenoménem.

Bez předchozích zkušeností, zato s obrovskou chutí a odhodláním, začali experimentovat s těstem, surovinami a postupy podle italských videí. Dnes provozují krásnou restauraci, kde pečou pizzu, o níž mluví foodies napříč celou republikou.

Jejich příběh dokazuje, že i v malé vesnici lze dělat věci velkého formátu. Jsou draví, podnikaví a po právu se jim daří. Pomohla jim ale i podpora místní paní starostky, která je podržela v jejich osobní krizi, když netušili, kam se z okénka podívat dál. Pizzeria L'Fame je důkazem, že sny se nepečou jen v peci na 400 stupňů, ale vznikají v hlavě a srdci.

@fame.stritez
www.lfame.cz
Stráž 91, Jihlava

Pizzeria L'Fame

FARMA POŘÍČÍ

Na Vysočině, jen pár kilometrů od Pelhřimova, stojí místo, kde se spojuje práce, rodina a příroda. Za Farmou Poříčí stojí Plaší, táta, jeho dvě děti, Martin a Markéta a jejich rodina. Farmu budují už čtvrt století – začínali skromně, u jediného rybníka. Dnes je z něj rozlehlý areál s pekárnou, kavárnou, restaurací, hotelem, polem i chovem ovcí. Rybníky jsou tu už dva a vyrábí skvělou a oceňovanou kapří paštiku. Každý den tu začíná brzy ráno, často prací venku, a končí až večer – s pocitem, že všechno mělo smysl. Martin věří, že základ je právě: rodina, poctivost a odpovědnost. „To, co děláme, děláme s největším svědomím. Nechceme růst za každou cenu, chceme, aby to, co vytvoříme, mělo kvalitu a trvalo,“ říká. Farma Poříčí tak není jen podnikem, ale příběhem o tom, že opravdové podnikání nestojí jen na marketingu a nápadných sloganech, ale na pracovitých rukách, poctivé práci a vztazích, které drží pohromadě – i po čtvrt století.

@farma_porici
www.farma-porici.cz
Služátky 25, Pelhřimov

Kavárna Pohodička

KAVÁRNA POHODIČKA

Kavárna Pohodička není obyčejné místo na kávu. Funguje jako sociálně-terapeutická dílna Domova bez zámku v Náměšti nad Oslavou a dává lidem s mentálním postižením šanci pracovat, růst a být součástí běžného života. O provoz se stará Marek Klement, který o svém týmu mluví jako o kolezích, ne klientech. Společně dokazují, že i sociální podnik může nabídnout špičkovou kvalitu – od precizního cappuccina přes voňavé palačinky až po bezchybné cheesecaky. Hosté sem nechodí z lítosti, ale proto, že tu dostanou poctivé kafe a kus lidskosti navíc. Pohodička inspiruje další podniky po celé republice a ukazuje, že srdce a profesionalita se nevyklučují.

@kavarna_pohodicka
www.kavarnapohodicka.cz
V. Nezvala 115, Náměšť nad Oslavou

Pizzeria L'Fame

Marek Klement se stará o kavárnu Pohodička

Kiosek Kadov

KIOSEK KADOV

Marek Šolc, zkušený kuchař z Vysočiny, zažil v gastronomii všechno – od slávy po dno. Po letech práce v kuchyních, osobních těžkostech a boji se závislostí na alkoholu a hazardu prošel léčbou v Bohnicích. „Pomohli mi terapeuti, rodina, a hlavně to, že jsem si přiznal, že potřebuji pomoc,“ říká otevřeně. Po návratu toužil po novém začátku – poctivém, s pokorou a bez úniků. Tak se zrodil stánek v Kadově – nealkoholický, přesto plný života. Místo, kde turisté místo piva ochutnají grepového Bernarda, domácí limonády a jídla s duší. „Potřeboval jsem bezpečné prostředí,“ vysvětluje Mára. „Lidi to přijali, a po šesti letech tu pořád jsme.“ Z kuchaře se stal stánkař, který vaří, co umí, a nese odpovědnost – za jídlo, za tým i za sebe. Protože jak hlásá nápis na jeho stánku: Stále a navždy nealko.

@kiosekkadov
www.kiosekkadov.cz
Kadov 51, Sněžné

Kiosek Kadov

Na kole dětem... také Vysočinou & Žďárskými vrchy

Kilometry, co mají smysl

Vysočina = kopce, příroda, čistý vzduch do plic. A právě tady už několik let jede charitativní peloton **Na kole dětem Vysočinou** (září) a jeho parťák **Na kole dětem Žďárskými vrchy** (srpen). Akce, kde se potkává radost z jízdy, parta lidí na kolech a pomoc těm, kteří to potřebují nejvíc – dětem po onkologické léčbě.

Za celým projektem Na kole dětem stojí legenda české cyklistiky Josef Zimovčák, několikanásobný mistr světa na vysokém kole, který už roky točí klikami napříč republikou pro dobrou věc. Vysočínská etapa celorepublikové cyklotour je dnes pevnou položkou v cyklokalendáři. Akci podporují obce na trase a také Kraj Vysočina. Někdo si dává osobní výzvu, další jen vyvětrá hlavu a potká kamarády. Styl jízdy je různý, cíl stejný.

„Nejde o ujeté kilometry. Důležité je, že jedeme spolu a pro dobrou věc,” říká Josef Zimovčák.

Peníze z dobrovolných příspěvků, startovného a podpory partnerů míří na účet Nadačního fondu Na kole dětem. Konkrétně pomáhají třeba dětským oddělením nemocnic v Jihlavě nebo Novém Městě na Moravě a také s pořádáním letního tábora pro děti po onkologické léčbě v Milovech na Žďársku – uprostřed přírody Žďárských vrchů, kde se zase učí smát, hrát a být spolu.

Takže až příště šlápnete do pedálů s tímhle pelotonem, víte, že to není jen o převodech a profilech trasy. Každý kilometr tady bolí méně – a pomáhá víc.

Na kole dětem, Ivo Dvořák

Josef Zimovčák, Ivo Dvořák

Na kole dětem

29. května - 6. června 2026

Veřejná cyklotour v čele s Josefem Zimovčákem

17. ročník

„My, kdo máme štěstí, že jsme zdraví, musíme pomáhat těm, kdo ho mají méně.”

www.nakoledetem.cz

ČD Bike

Využijte naše půjčovny kol a vyrazte vlakem na cyklovýlet po Vysočině

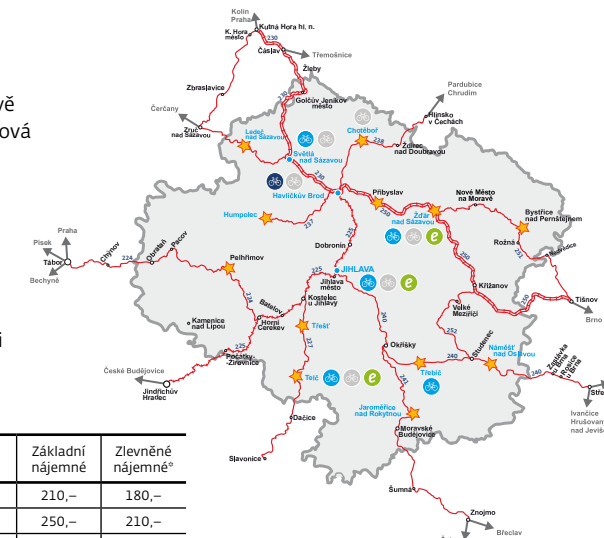

ČD Bike nabízí:

- v půjčovnách v Třebíči, Havlíčkově Brodě a Světlé nad Sázavou krosová a horská kola
- v půjčovnách v Jihlavě, Telči a Žďaru nad Sázavou navíc i elektrokola
- bezplatnou přepravu a úschovu vypůjčených kol
- možnost vrátit kolo v jiné stanici na Vysočině, než bylo vypůjčeno

Cenik	Základní nájemné	Zlevněné nájemné*
Půldenní nájemné (do 6 hod.) za kolo/koloběžku	210,-	180,-
Celodenní nájemné za kolo/koloběžku	250,-	210,-
Celodenní nájemné za elektrokolo	470,-	420,-
Celodenní nájemné za dětské kolo	140,-	120,-
Celodenní nájemné za dětskou cyklosedačku	60,-	60,-
Celodenní nájemné za vozík za kolo	150,-	150,-

* Zlevněné nájemné platí pro držitele In Karty nebo po předložení platné jízdenky ČD. Kompletní ceník včetně vratných kaucí najdete na našem webu.

- půjčovna kol
- elektrokola
- půjčovna na objednání
- železniční trať
- úschovna
- ČD tipy na výlet

Milujeme vlaky.
Zamilujte si je taky.
www.cd.cz/cdbike

AUTHOR

Kraj Vysočina

ČD České dráhy
Moderně a spolehlivě

Kraj Vysočina
VEŘEJNÁ DOPRAVA

Na výlet Veřejnou dopravou Vysočiny

Rodinná jízdenka

Pro dva dospělé a tři děti za 300 Kč s platností celý den a neomezeným počtem jízdy

Celodenní jízdenka

Pro dospělého za 150 Kč s platností celý den, neomezeným počtem jízdy a přepravou psa a zavazadla zdarma

Celodenní jízdenka na kolo

Za 50 Kč na 24 hodin, platná ve vlacích a cyklobusech

idsvdy.cz

 Dovolená na Vysočině
 @vysocinaregion
www.vysocina.eu

Kraj Vysočina